ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 8.12.2021
COM(2021) 782 final

2021/0411 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών και την κατάργηση της απόφασης-πλαισίου 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου

{SEC(2021) 420 final} - {SWD(2021) 374 final} - {SWD(2021) 377 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Γενικό πλαίσιο

Όπως ορίζεται στη στρατηγική της ΕΕ για την Ένωση Ασφάλειας[1], στο νέο θεματολόγιο της ΕΕ για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας[2] και στη στρατηγική της ΕΕ για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος 2021-2025[3], οι διακρατικές απειλές απαιτούν συντονισμένη, πιο στοχευμένη και προσαρμοσμένη αντιμετώπιση. Παρότι η επιτόπια δράση των εθνικών αρχών αποτελεί την πρώτη γραμμή για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας, η δράση σε επίπεδο Ένωσης και οι παγκόσμιες συμπράξεις είναι καθοριστικής σημασίας προκειμένου να διασφαλιστούν αποτελεσματική συνεργασία καθώς και ανταλλαγή πληροφοριών και γνώσεων μεταξύ εθνικών αρχών, με τη στήριξη ενός κοινού πλαισίου ποινικού δικαίου και αποτελεσματικών οικονομικών μέσων. Επιπλέον, το οργανωμένο έγκλημα και η τρομοκρατία αναδεικνύουν τον σύνδεσμο μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας. Οι απειλές αυτές έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα και εκδηλώνονται με ομάδες οργανωμένου εγκλήματος και τρομοκρατίας που εμπλέκονται σε ευρύ φάσμα εγκληματικών δραστηριοτήτων.

Σε έναν χώρο χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα (στο εξής: χώρος Σένγκεν[4]), οι αστυνομικοί σε ένα κράτος μέλος θα πρέπει να έχουν ισότιμη πρόσβαση στις πληροφορίες που διαθέτουν οι συνάδελφοί τους σε άλλο κράτος μέλος (υπό τις ίδιες προϋποθέσεις). Θα πρέπει να συνεργάζονται αποτελεσματικά και εξ ορισμού σε ολόκληρη την Ένωση. Ως εκ τούτου, η ανταλλαγή πληροφοριών σε ποινικές υποθέσεις αποτελεί βασικό παράγοντα για τη διαφύλαξη της ασφάλειας στον χώρο Σένγκεν.

Μαζί με την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα εντός του χώρου Σένγκεν, συμφωνήθηκε ένα σύνολο κανόνων για την ανταλλαγή πληροφοριών και την αστυνομική συνεργασία στο πλαίσιο της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν (ΣΕΣ). Επιπλέον, θεσπίστηκε το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS), το οποίο δημιούργησε μια κοινή βάση δεδομένων της ΕΕ για την ασφάλεια και τα σύνορα, η οποία περιέχει πληροφορίες σχετικά με καταζητούμενα και αγνοούμενα πρόσωπα και αντικείμενα υπό μορφή καταχωρίσεων.

Σύμφωνα με την αξιολόγηση απειλών όσον αφορά το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα στην ΕΕ για το 2021 (SOCTA της ΕΕ), πάνω από το 70 % των ομάδων οργανωμένου εγκλήματος είναι παρούσες σε περισσότερα από τρία κράτη μέλη[5]. Η SOCTA της ΕΕ για το 2021 και η ευρωπαϊκή έκθεση του EMCDDA για τα ναρκωτικά[6] περιγράφουν ορισμένους τομείς στους οποίους το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα φαίνεται να βρίσκεται σε άνοδο. Ταυτόχρονα,

---

1 COM(2020) 605 final.

2 COM(2020) 795 final.

3 COM(2021) 170 final.

4 Ο χώρος Σένγκεν περιλαμβάνει τις εξής χώρες: Αυστρία, Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ισλανδία, Ιταλία, Λετονία, Λιχτενστάιν, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Νορβηγία, Πολωνία, Πορτογαλία, Σλοβακία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία και Ελβετία.

5 Ευρωπόλ (2021), European Union *Serious and Organised Crime Threat Assessment (EU SOCTA)*.

6 Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (EMCDDA), *Ευρωπαϊκή έκθεση για τα ναρκωτικά 2021*.

όπως ορίζεται στο θεματολόγιο του Δεκεμβρίου 2020 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας[7], η ΕΕ παραμένει σε υψηλά επίπεδα συναγερμού για την τρομοκρατία.

Ο χώρος Σένγκεν είναι ο μεγαλύτερος χώρος ελεύθερης κυκλοφορίας παγκοσμίως. Επιτρέπει την ελεύθερη μετακίνηση περισσότερων από 420 εκατομμύρια άτομα και την απρόσκοπτη ροή αγαθών και υπηρεσιών. Με την κατάργηση των συνοριακών ελέγχων μεταξύ των κρατών μελών, ο χώρος Σένγκεν έχει καταστεί μέρος του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής μας. Αποτελεί σύμβολο των ευρωπαϊκών διασυνδέσεων και των δεσμών μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών[8]. Ο χώρος Σένγκεν συμβάλλει επίσης στην αποδοτική λειτουργία της ενιαίας αγοράς και, ως εκ τούτου, στη μεγέθυνση της οικονομίας της Ένωσης[9].

Ωστόσο, η αυξανόμενη κινητικότητα των προσώπων εντός της ΕΕ δημιουργεί επίσης πρόσθετες προκλήσεις όσον αφορά την πρόληψη και την καταπολέμηση των εγκληματικών απειλών, καθώς και όσον αφορά τη διασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας. Σχεδόν 2 εκατομμύρια άτομα μετακινήθηκαν διασυνοριακά, συμπεριλαμβανομένων 1,3 εκατομμυρίων διασυνοριακών εργαζομένων[10]. Παρά το γεγονός ότι η πανδημία COVID-19 έχει περιορίσει την κινητικότητα εντός της ΕΕ, οι ροές προσώπων πιθανόν να εξακολουθήσουν να είναι σημαντικές στο μέλλον.

Τα τελευταία χρόνια, ο χώρος Σένγκεν έχει δοκιμαστεί επανειλημμένα από διάφορες κρίσεις και προκλήσεις που οδήγησαν αρκετά κράτη μέλη να επαναφέρουν τους ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα. Ένας λόγος που ανέφεραν τα κράτη μέλη για τη λήψη μιας τέτοιας απόφασης ήταν οι ανεξέλεγκτες δευτερογενείς μετακινήσεις[11] αντικανονικών μεταναστών, τις οποίες τα εν λόγω κράτη μέλη θεωρούν ότι συνιστούν σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια, γεγονός που δικαιολογεί την ανάγκη επαναφοράς των συνοριακών ελέγχων. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399[12] (στο εξής: κώδικας συνόρων του Σένγκεν), η προσωρινή επαναφορά των συνοριακών ελέγχων μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, σε εξαιρετικές περιστάσεις (όπως η μεταναστευτική κρίση που παρατηρήθηκε την περίοδο 2015/2016), ως μέτρο έσχατης ανάγκης. Ειδικότερα, υπάρχει περιθώριο βελτίωσης όσον αφορά τη χρήση των αστυνομικών ελέγχων και της αστυνομικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης βεβαίως της ανταλλαγής πληροφοριών και της επικοινωνίας. Τα μέτρα αυτά, ιδίως εάν συνδυαστούν, έχουν τη δυνατότητα να αποφέρουν τα ίδια αποτελέσματα όσον αφορά τον έλεγχο των δευτερογενών μετακινήσεων με τους προσωρινούς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα, ενώ παράλληλα είναι λιγότερο παρεμβατικά όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών.

Το ταχέως εξελισσόμενο εγκληματικό τοπίο και η κινητικότητα των προσώπων υποδηλώνουν ότι η διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου στην ΕΕ και στον χώρο Σένγκεν είναι ζωτικής σημασίας για την αντιμετώπιση των ποινικών αδικημάτων και την παροχή της δυνατότητας στους πολίτες και στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος να απολαμβάνουν με ασφάλεια το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας τους. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές προκλήσεις όσον αφορά την ικανότητα των αρχών επιβολής του νόμου να ανταλλάσσουν πληροφορίες με τις αντίστοιχες

---

7 COM(2020) 795 final.

8 Ευρωβαρόμετρο 474: *Ο χώρος Σένγκεν*.

9 COM(2021) 277 final της 2.6.2021.

10 Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2017), *Ώθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ*.

11 Άλλοι συχνότεροι λόγοι που ανέφεραν τα κράτη μέλη ήταν η μεταναστευτική κρίση της περιόδου 2015/2016, η συνεχιζόμενη τρομοκρατική απειλή και η πανδημία COVID-19.

12 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 (κώδικας συνόρων του Σένγκεν).

αρχές σε άλλα κράτη μέλη με αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο. Η ικανότητα αυτή εξακολουθεί να διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, γεγονός που αναδεικνύει έναν βαθμό κατακερματισμού που είναι επιζήμιος για την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα της ανταλλαγής πληροφοριών. Ως εκ τούτου, οι εγκληματίες και οι ομάδες εγκληματιών εξακολουθούν να επωφελούνται από αυτές τις ανεπάρκειες για να δρουν σε διασυνοριακό επίπεδο, ενώ οι δευτερογενείς μετακινήσεις αντικανονικών μεταναστών θα εξακολουθήσουν να αποτελούν πρόβλημα.

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Γενικός στόχος της παρούσας πρότασης είναι η θέσπιση νομοθεσίας σχετικά με τις οργανωτικές και διαδικαστικές πτυχές της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου στην ΕΕ, με σκοπό τη συμβολή στην αποτελεσματική και αποδοτική ανταλλαγή των εν λόγω πληροφοριών και, ως εκ τούτου, την προστασία ενός πλήρως λειτουργικού και ανθεκτικού χώρου Σένγκεν. Η πρόταση δεν θίγει (ιδίως) τους κανόνες που διέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με καταχωρίσεις στο SIS μέσω των τμημάτων αίτησης συμπληρωματικών πληροφοριών για εθνικές καταχωρίσεις (SIRENE).

Η παρούσα πρόταση *οδηγίας σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών* αποτελεί μέρος συνεκτικής δέσμης που περιλαμβάνει επίσης πρόταση σύστασης του Συμβουλίου για την ενίσχυση της επιχειρησιακής διασυνοριακής αστυνομικής συνεργασίας, πρόταση κανονισμού για την αναθεώρηση του αυτοματοποιημένου μηχανισμού ανταλλαγής δεδομένων για την αστυνομική συνεργασία («Prüm II»), καθώς και πρόταση για την τροποποίηση του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, όπως ορίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής του Ιουνίου 2021 με τίτλο «*Στρατηγική προς έναν πλήρως λειτουργικό και ανθεκτικό χώρο Σένγκεν*»[13]. Αυτές οι προτάσεις, αποσκοπούν συνδυαστικά στη θέσπιση κώδικα αστυνομικής συνεργασίας με στόχο τον εξορθολογισμό, την ενίσχυση, την ανάπτυξη, τον εκσυγχρονισμό και τη διευκόλυνση της συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου μεταξύ των αρμόδιων εθνικών υπηρεσιών, ώστε να υποστηριχθούν τα κράτη μέλη στην καταπολέμηση του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

Λαμβάνοντας πλήρως υπόψη τη γνώμη που εξέφρασε ο συννομοθέτης, η παρούσα πρόταση βασίζεται στα πορίσματα που παρουσιάζονται στη συνοδευτική εκτίμηση επιπτώσεων. Τα πορίσματα αυτά καλύπτουν επίσης πληροφορίες, αναλύσεις και συστάσεις που απορρέουν από τις αξιολογήσεις Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας που πραγματοποιήθηκαν την τελευταία εξαετία, την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μελλοντική πορεία για την εναρμόνιση του κεκτημένου του πρώην τρίτου πυλώνα με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων[14], τις εκτενείς διαβουλεύσεις με σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη την τελευταία διετία και τον σημαντικό όγκο εγγράφων καθοδήγησης του Συμβουλίου που εκπονήθηκαν τα τελευταία 15 έτη. Βάσει αυτής της συνδυασμένης ανάλυσης, προσδιορίστηκαν τρεις κύριοι στόχοι. Η παρούσα πρόταση επιδιώκει την επίτευξή τους με την αντιμετώπιση τριών υποκείμενων προβλημάτων.

1) Έλλειψη σαφών και ισχυρών κοινών κανόνων για την ανταλλαγή πληροφοριών

Ο πρώτος στόχος της παρούσας πρότασης είναι να διασφαλίσει, βάσει ρητών, συνεκτικών και κοινών κανόνων, **την ισότιμη πρόσβαση των αρχών επιβολής του νόμου οποιουδήποτε κράτους μέλους σε πληροφορίες που είναι διαθέσιμες σε άλλα κράτη μέλη**

[13] COM(2021) 277 final της 2.6.2021.
[14] COM(2020) 262 final της 24.6.2020.

με σκοπό την πρόληψη και εξακρίβωση αξιόποινων πράξεων, τη διεξαγωγή ποινικών ερευνών ή ποινικών επιχειρήσεων, **με παράλληλη συμμόρφωση με τα θεμελιώδη δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων προστασίας των δεδομένων.**

Οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών συμμετέχουν σε καθημερινές διασυνοριακές ανταλλαγές πληροφοριών που σχετίζονται με επιχειρήσεις καταπολέμησης αξιόποινων πράξεων. **Ωστόσο, οι κανόνες σε εθνικό επίπεδο εμποδίζουν την αποτελεσματική και αποδοτική ροή πληροφοριών**. Οι γενικοί κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της επιβολής του νόμου που έχουν διασυνοριακό ενδιαφέρον μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών θεσπίζονται στην απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: «σουηδική απόφαση-πλαίσιο» ή «SFD»[15]), η οποία εκδόθηκε το 2006 πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η σουηδική απόφαση-πλαίσιο αντικατέστησε εν μέρει το κεφάλαιο περί αστυνομικής συνεργασίας της σύμβασης του 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν[16].

Η σουηδική απόφαση-πλαίσιο καθορίζει τις **αρχές** σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να ανταλλάσσονται οι πληροφορίες (αρχές της διαθεσιμότητας και της ισότιμης πρόσβασης), το **χρονικό πλαίσιο** εντός του οποίου θα πρέπει να απαντώνται τα αιτήματα παροχής πληροφοριών, τα **έντυπα** που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την υποβολή τέτοιων αιτημάτων και την απάντηση σε αυτά, καθώς και τις **εγγυήσεις** προστασίας των δεδομένων που πρέπει να διασφαλίζονται κατά τον χειρισμό των εν λόγω πληροφοριών.

Στην πράξη, ωστόσο, η σουηδική απόφαση-πλαίσιο του 2006 είναι ασαφής, με αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η πλήρης εφαρμογή των αρχών της διαθεσιμότητας/ισότιμης πρόσβασης σε σχετικές πληροφορίες σε διασυνοριακό πλαίσιο[17]. Κατά συνέπεια, οι κανόνες σε εθνικό επίπεδο εξακολουθούν να εμποδίζουν τη ροή πληροφοριών παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται για τη συμπλήρωση των απαιτήσεων της σουηδικής απόφασης-πλαισίου μέσω μη δεσμευτικών κατευθυντήριων γραμμών του Συμβουλίου[18]. Κατά συνέπεια, θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν αβεβαιότητες, οι οποίες θα συνεχίσουν να επηρεάζουν αρνητικά την αποτελεσματική και αποδοτική ανταλλαγή πληροφοριών, με αποτέλεσμα να μην αντιμετωπίζονται ουσιαστικά οι επιπτώσεις στην εξέλιξη του τοπίου ασφάλειας της ΕΕ και στην αυξημένη διασυνοριακή κινητικότητα.

Για τον λόγο αυτόν, η θέσπιση νομικού πλαισίου μέσω οδηγίας για τους σκοπούς αυτούς θα καταστήσει δυνατή την καλύτερη παρακολούθηση και επιβολή των κανόνων σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο, διασφαλίζοντας παράλληλα τη σύγκλιση των εθνικών πρακτικών, ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα της ροής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών.

2) Έλλειψη κοινών δομών και αποδοτικών εργαλείων διαχείρισης για την ανταλλαγή πληροφοριών

---

15 ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ. 89.

16 ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

17 Οι εκκρεμότητες αυτές επισημάνθηκαν ιδίως στις αξιολογήσεις Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας. Οι εν λόγω αξιολογήσεις ανά χώρα υπογραμμίζουν την ύπαρξη διαφορετικών πρακτικών ανάλογα με το αντισυμβαλλόμενο κράτος. Καλύπτουν επίσης τα σχετικά έγγραφα καθοδήγησης του Συμβουλίου και το κεφάλαιο περί αστυνομικής συνεργασίας της σύμβασης του 1990 για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν και των σχετικών διμερών/πολυμερών συμφωνιών.

18 Για παράδειγμα: Έγγραφο αριθ. 5825/20 του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου 2020, *Εγχειρίδιο για την ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της επιβολής του νόμου.*

Ο δεύτερος στόχος της παρούσας πρότασης οδηγίας είναι η προσέγγιση των κοινών ελάχιστων προτύπων με σκοπό τη διασφάλιση της αποδοτικής και αποτελεσματικής λειτουργίας των ενιαίων σημείων επαφής. Οι εν λόγω κοινές ελάχιστες απαιτήσεις καλύπτουν τη σύνθεση, τις δομές, τις αρμοδιότητες, το προσωπικό και τις τεχνικές ικανότητες.

Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την τήρηση του νόμου και της τάξης και για τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας[19]. Είναι καταρχήν ελεύθερα να οργανώνουν τις αρχές και τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου κατά την κρίση τους. Όσον αφορά τις δομές συνεργασίας για την επιβολή του νόμου, όλα τα κράτη μέλη έχουν συστήσει ή βρίσκονται στο στάδιο της σύστασης ενιαίου σημείου επαφής[20] αρμόδιου για τη διοχέτευση όσο το δυνατόν περισσότερων ανταλλαγών πληροφοριών. Βάσει της εθνικής νομοθεσίας ή των εσωτερικών κανόνων, οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν επίσης να ανταλλάσσουν πληροφορίες απευθείας μεταξύ τους. Μολονότι έχουν καταρτιστεί διάφορα εγχειρίδια και εθνικά ενημερωτικά δελτία προκειμένου να διευκολυνθεί η εναρμονισμένη προσέγγιση του τρόπου οργάνωσης των εθνικών ενιαίων σημείων επαφής, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις δομές, τις λειτουργίες, τα μέσα και τις ικανότητές τους.

Ως εκ τούτου, **τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν πάντοτε τις αναγκαίες δομές για την αποτελεσματική και αποδοτική ανταλλαγή πληροφοριών με άλλα κράτη μέλη**. Τα εθνικά ενιαία σημεία επαφής δεν διαδραματίζουν πάντα τον συντονιστικό τους ρόλο και ενδέχεται να μην διαθέτουν πόρους για να ανταποκριθούν στον αυξανόμενο αριθμό αιτημάτων.

Ειδικότερα, δεν είναι πάντοτε εξοπλισμένα με τα απαραίτητα εργαλεία διαχείρισης πληροφοριών (για παράδειγμα, σύστημα διαχείρισης υποθέσεων με κοινό πίνακα εργαλείων και αυτόματη αναφόρτωση και διασταύρωση δεδομένων). Επιπλέον, τα **ενιαία σημεία επαφής δεν έχουν πάντα άμεση και φιλική προς τον χρήστη πρόσβαση σε όλες τις σχετικές ενωσιακές και διεθνείς βάσεις δεδομένων** και πλατφόρμες. Επιπλέον, ορισμένα ενιαία σημεία επαφής έχουν περιορισμένη πρόσβαση στις **σχετικές εθνικές βάσεις δεδομένων**, γεγονός που καθυστερεί περαιτέρω τη συνολική διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών. Επιπλέον, τα ενιαία σημεία επαφής μπορεί να μην διαθέτουν πόρους για την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση του αυξανόμενου αριθμού αιτημάτων που λαμβάνονται. Πράγματι, αυτή η ανοδική τάση δεν συνοδεύεται πάντα από ανάλογη αύξηση των ανθρώπινων πόρων και των πόρων ΤΠ.

Μια σύγχρονη αρχιτεκτονική διαχείρισης πληροφοριών, η οποία χρησιμοποιείται ήδη σε ορισμένα «προηγμένα» ενιαία σημεία επαφής, μπορεί να αμβλύνει τις εντάσεις όσον αφορά τους περιορισμένους ανθρώπινους πόρους μέσω της ενσωμάτωσης των πληροφοριών που κατέχουν οι αρμόδιες αρχές στις αντίστοιχες βάσεις δεδομένων τους, παρακολουθώντας επίσης με τον τρόπο αυτόν την προθεσμία για τις απαντήσεις σε αιτήματα παροχής πληροφοριών[21]. Οι βάσεις δεδομένων που είναι διαθέσιμες στα ενιαία σημεία επαφής δεν χρησιμοποιούνται επίσης πάντοτε στο έπακρο, λόγω των **στοιχειωδών εργαλείων αναζήτησης,** τα οποία εμποδίζουν την υιοθέτηση τεχνικών μεταγραμματισμού[22] και

---

19 Άρθρο 72 της ΣΛΕΕ.

20 Το ενιαίο σημείο επαφής είναι ο εθνικός κόμβος πληροφόρησης που συγκεντρώνει τη λήψη, την επεξεργασία και την αποστολή των πληροφοριών σε άλλες χώρες. Συγκεντρώνει υπό την ίδια διαχειριστική δομή όλους τους κύριους διεθνείς και ενωσιακούς διαύλους επικοινωνίας για την επιβολή του νόμου (Ιντερπόλ, Ευρωπόλ και SIRENE).

21 Βλ. την εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

22 Μεταγραμματισμός είναι η διαδικασία αναπαράστασης λέξεων/ονομάτων από μία γλώσσα με χρήση του αλφαβήτου ή του συστήματος γραφής άλλης γλώσσας (αναγνώριση πολύγλωσσης ονομασίας). Π.χ.

λειτουργιών αναζήτησης με βάση τη «λογική των δυνατοτήτων» (fuzzy logic)[23]. Η έλλειψη μεταγραμματισμού και επιλογών αναζήτησης με βάση τη λογική των δυνατοτήτων στα συστήματα πληροφοριών δεν επιτρέπει στους υπαλλήλους να λαμβάνουν εξαντλητικά αποτελέσματα (θετικά αποτελέσματα αναζήτησης) μέσω μιας μοναδικής αναζήτησης. Ως εκ τούτου, οι υπάλληλοι πρέπει να πραγματοποιούν νέα αναζήτηση για κάθε προσωπικό στοιχείο που ερευνούν, με αποτέλεσμα την αύξηση του φόρτου εργασίας, γεγονός που επιβραδύνει τη διαδικασία αναζήτησης (για παράδειγμα, αντιστροφή του ονόματος και του επωνύμου, διαφορετική ορθογραφία που χρησιμοποιείται για το ίδιο άτομο και προέρχεται κυρίως από διαφορετικές γλώσσες, αλφάβητα και διακριτικά σημεία τονισμού).

Επί του παρόντος, δεν τηρούνται σχεδόν ποτέ οι προθεσμίες όταν απαιτείται δικαστική άδεια. Η **λειτουργική διαθεσιμότητα μιας δικαστικής αρχής**, όπως συμβαίνει ήδη σε πιο αποτελεσματικά και αποδοτικά ενιαία σημεία επαφής, θα συμβάλει στον περιορισμό των αδικαιολόγητων καθυστερήσεων. Πράγματι, οι υποθέσεις για τις οποίες απαιτείται δικαστική άδεια μπορούν να διεκπεραιωθούν ταχύτερα από ό,τι συμβαίνει σήμερα, γεγονός που σημαίνει ότι οι προθεσμίες μπορούν να τηρηθούν ευκολότερα και σε αυτές τις περιπτώσεις.

3) Έλλειψη κοινής πρακτικής όσον αφορά τη χρήση των υφιστάμενων διαύλων επικοινωνίας για την ανταλλαγή πληροφοριών εντός της ΕΕ

Ο τρίτος στόχος της παρούσας πρότασης οδηγίας είναι να **αντιμετωπιστεί ο πολλαπλασιασμός των διαύλων επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της επιβολής του νόμου και παράλληλα να ενισχυθεί ο ρόλος της Ευρωπόλ ως κόμβου πληροφοριών της ΕΕ για αξιόποινες πράξεις που εμπίπτουν στην εντολή της.**

Εκτός από ορισμένες ειδικές για το σύστημα υποθέσεις που ρυθμίζονται από το δίκαιο της ΕΕ (δηλ. τα αιτήματα για συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με καταχωρίσεις SIS πρέπει να υποβάλλονται μέσω των τμημάτων SIRENE[24], και η ανταλλαγή πληροφοριών με την Ευρωπόλ συνήθως μέσω των ENU[25]), τα κράτη μέλη δεν έχουν συμφωνήσει σε έναν ενιαίο δίαυλο ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου για υποθέσεις με ενωσιακή διάσταση, με αποτέλεσμα την αλληλεπικάλυψη των αιτημάτων, αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και περιστασιακή απώλεια πληροφοριών.

Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν διαφορετικούς διαύλους σε διαφορετικό βαθμό για να ζητούν, να αποστέλλουν και να λαμβάνουν πληροφορίες, συχνά χωρίς σαφή και προκαθορισμένο σκεπτικό[26], γεγονός που εμποδίζει την αποτελεσματική και αποδοτική ανταλλαγή πληροφοριών. Αυτό στερεί επίσης τη στήριξη της Ευρωπόλ από τις εθνικές αρχές, παρόλο που τα κράτη μέλη αναμένουν από τον Οργανισμό να είναι κόμβος πληροφοριών της

το γράμμα «ο» μπορεί να είναι «ò», «ó», «ô», «õ», «ö» ή «ø», ανάλογα με τη γλώσσα ή το αλφάβητο που χρησιμοποιείται.

23 Η βάση δεδομένων «fuzzy» είναι μια βάση δεδομένων η οποία είναι σε θέση να χειρίζεται ασαφείς ή ελλιπείς πληροφορίες χρησιμοποιώντας τη λογική των δυνατοτήτων, δηλαδή τη δυνατότητα εύρεσης αντιστοιχιών ακόμη και όταν το όνομα ενός προσώπου έχει γραφτεί εσφαλμένα.

24 Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τις καταχωρίσεις SIS πρέπει να πραγματοποιείται μέσω ενός ενιαίου δικτύου εθνικών γραφείων που ονομάζονται τμήματα SIRENE.

25 Εθνική μονάδα Ευρωπόλ. Η ανταλλαγή πληροφοριών με την Ευρωπόλ πρέπει να πραγματοποιείται μέσω των ENU που χρησιμοποιούν τη SIENA.

26 Ορισμένα εθνικά ενιαία σημεία επαφής χρησιμοποιούν εσωτερικές κατευθυντήριες γραμμές που συνιστούν ή απαιτούν τη συγκεκριμένη χρήση ενός διαύλου επικοινωνίας για συγκεκριμένο σκοπό, ώστε να διασφαλίζεται η συνοχή και να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των αιτημάτων. Ωστόσο, άλλα ενιαία σημεία επαφής βασίζονται στις συνήθειες και τις προτιμήσεις των υπαλλήλων, γεγονός που οδηγεί σε αναποτελεσματικότητα στο πλαίσιο των διασυνοριακών ερευνών.

ΕΕ για εγκληματικές δραστηριότητες, ικανός να παρέχει ποιοτικά προϊόντα βασιζόμενα σε πληροφορίες.

Τα ενιαία σημεία επαφής δεν διασφαλίζουν πάντοτε την παρακολούθηση των υφιστάμενων διαύλων 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πιθανές αρνητικές επιπτώσεις σε διασυνοριακές υποθέσεις που απαιτούν επείγουσα ανταλλαγή πληροφοριών. Ταυτόχρονα, η εφαρμογή δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών της Ευρωπόλ (στο εξής: SIENA) δεν αξιοποιείται επαρκώς παρά τα ειδικά προσαρμοσμένα χαρακτηριστικά της και τις ισχυρές υποδομές ασφάλειας των δεδομένων. Ακόμη και όταν τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν πράγματι το σύστημα SIENA, **δεν εμπλέκουν πάντα την Ευρωπόλ (με κοινοποιήσεις προς αυτήν),** παρόλο που οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται εμπίπτουν στην εντολή της. Το γεγονός αυτό μπορεί να δημιουργήσει σημαντικά κενά πληροφόρησης σε επίπεδο ΕΕ.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση συνάδει με τις υφιστάμενες και τις επικείμενες διατάξεις πολιτικής για τη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου. Η συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου αποτελεί τομέα συντρέχουσας αρμοδιότητας μεταξύ της ΕΕ και των κρατών μελών. Τα τελευταία χρόνια, έχει σημειωθεί πρόοδος ως προς τη βελτίωση της συνεργασίας για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και ως προς τον περιορισμό του χώρου στον οποίο δρουν οι τρομοκράτες και οι δράστες σοβαρών εγκλημάτων. Το νομοθετικό πλαίσιο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την ανταλλαγή πληροφοριών ενισχύθηκε στον απόηχο των τρομοκρατικών επιθέσεων στην Ευρώπη. Μετά τη μεταναστευτική κρίση του 2015, η γενική αρχιτεκτονική των συστημάτων πληροφοριών και των βάσεων δεδομένων στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων (ΔΕΥ) αναμορφώθηκε με έμφαση στη διαλειτουργικότητα[27] και τη δυναμική σύγκλιση μεταξύ της διαχείρισης της ασφάλειας, των συνόρων και της μετανάστευσης. Επιπλέον, προωθήθηκε η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των οργάνων επιβολής του νόμου σε επίπεδο ΕΕ μέσω της δημοσίευσης (μη δεσμευτικών) συστάσεων και κατευθυντήριων γραμμών του Συμβουλίου που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της σύγκλισης των εθνικών πρακτικών.

Δεδομένου ότι τα δύο σκέλη της συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου αφορούν κυρίως i) την ανταλλαγή πληροφοριών (που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας πρότασης) και ii) την επιχειρησιακή διασυνοριακή συνεργασία, η παρούσα πρόταση θα αποτελέσει μέρος μιας συνεκτικής δέσμης μαζί με τη συνοδευτική πρόταση σύστασης του Συμβουλίου σχετικά με πτυχές της διασυνοριακής επιχειρησιακής αστυνομικής συνεργασίας. Η δέσμη αυτή συμπληρώνεται με την παράλληλη πρόταση κανονισμού για την αναθεώρηση του αυτοματοποιημένου μηχανισμού ανταλλαγής δεδομένων για την αστυνομική συνεργασία («Prüm II»). Η πρόταση «Prüm II» θα αποσκοπεί στην ενίσχυση της τεχνικής αρχιτεκτονικής της ανταλλαγής Prüm, διευρύνοντας το πεδίο εφαρμογής των κατηγοριών δεδομένων της και

[27] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/817 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για τη θέσπιση πλαισίου διαλειτουργικότητας μεταξύ των συστημάτων πληροφοριών της ΕΕ στον τομέα των συνόρων και θεωρήσεων και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 767/2008, (ΕΕ) 2016/399, (ΕΕ) 2017/2226, (ΕΕ) 2018/1240, (ΕΕ) 2018/1726 και (ΕΕ) 2018/1861 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και των αποφάσεων 2004/512/ΕΚ και 2008/633/ΔΕΥ του Συμβουλίου [2019] (ΕΕ L 135/27)· Κανονισμός (ΕΕ) 2019/818 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για τη θέσπιση πλαισίου διαλειτουργικότητας μεταξύ των συστημάτων πληροφοριών της ΕΕ στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας, του ασύλου και της μετανάστευσης και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2018/1726, (ΕΕ) 2018/1862 και (ΕΕ) 2019/816 [2019] (ΕΕ L 135/85).

εξορθολογίζοντας και επιταχύνοντας την ανταλλαγή δεδομένων κατόπιν θετικού αποτελέσματος αναζήτησης. Η ενισχυμένη πρόταση «Prüm II» θα παρέχει ειδικούς κανόνες και δυνατότητες για την **αυτοματοποιημένη** ανταλλαγή ειδικών —και ιδιαίτερα σημαντικών— κατηγοριών δεδομένων (π.χ. δακτυλικών αποτυπωμάτων, DNA, εικόνων προσώπου) εντός του συνολικού πλαισίου και των γενικών κανόνων για την ανταλλαγή γενικών πληροφοριών που θα παρέχει η παρούσα οδηγία.

Ως σημαντικό μέτρο για την ενίσχυση της ασφάλειας εντός της ΕΕ, η παρούσα πρόταση θα συμβάλει επίσης σε έναν πλήρως λειτουργικό και ανθεκτικό χώρο Σένγκεν, όπως ορίζεται στη στρατηγική Σένγκεν. Η παρούσα πρόταση συνάδει επίσης πλήρως με την πρόταση του 2020 για την αναθεώρηση της εντολής της Ευρωπόλ[28] με σκοπό την ενίσχυση της εντολής του οργανισμού για την επεξεργασία μεγάλων και σύνθετων συνόλων δεδομένων, καθώς και με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις[29]. Η πρόταση συμπληρώνει το νομικό πλαίσιο[30] για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με καταχωρίσεις στο SIS μέσω των τμημάτων SIRENE. Η παρούσα πρόταση δεν θίγει όλες αυτές τις άλλες πράξεις του δικαίου της Ένωσης, καθώς και άλλες πράξεις όπως η οδηγία (ΕΕ) 2019/1153, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση κανόνων με σκοπό τη διευκόλυνση της χρήσης χρηματοοικονομικών και άλλων πληροφοριών για την πρόληψη, την ανίχνευση, τη διερεύνηση ή τη δίωξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων και την κατάργηση της απόφασης 2000/642/ΔΕΥ του Συμβουλίου με σκοπό τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε χρηματοοικονομικές πληροφορίες και πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών, καθώς και της χρήσης τους, από τις αρμόδιες αρχές για την πρόληψη, την ανίχνευση, τη διερεύνηση ή τη δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων[31].

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση έχει ως στόχο να συμβάλει θετικά στη διαμόρφωση ενός πλήρως λειτουργικού και ανθεκτικού χώρου Σένγκεν, ο οποίος θα επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία περισσότερων ανθρώπων και την απρόσκοπτη ροή αγαθών και υπηρεσιών, γεγονός που με τη σειρά του συμβάλλει στην αποτελεσματική λειτουργία της ενιαίας αγοράς και, ως εκ τούτου, στην ανάπτυξη της οικονομίας της Ένωσης. Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση συνάδει πλήρως με άλλες πολιτικές της Ένωσης στους τομείς της απασχόλησης, των μεταφορών και, εν τέλει, της οικονομικής ανάπτυξης σε ενδοενωσιακές παραμεθόριες περιοχές, αλλά και σε ολόκληρη την ΕΕ.

---

28 COM(2020) 796 final.

29 COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

30 ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 1. Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1860 σχετικά με τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν για την επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών· κανονισμός (ΕΕ) 2018/1861 σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και την τροποποίηση και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006· κανονισμός (ΕΕ) 2018/1862 σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε.

31 ΕΕ L 186 της 11.7.2019, σ. 122.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η νομική βάση της δράσης της ΕΕ στον τομέα της ενδοενωσιακής συνεργασίας για την επιβολή του νόμου είναι ο τίτλος V, κεφάλαιο 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Δυνάμει του άρθρου 87 της ΣΛΕΕ: «*Η Ένωση αναπτύσσει αστυνομική συνεργασία στην οποία συμμετέχουν όλες οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών και τελωνειακών αρχών και άλλων αρχών επιβολής του νόμου ειδικευμένων στον τομέα της πρόληψης ή της εξακρίβωσης αξιόποινων πράξεων ή της διερεύνησής τους*». Ειδικότερα, το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ αφορά μέτρα που σχετίζονται με τη συλλογή, αποθήκευση, επεξεργασία, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικών με την πρόληψη, την εξακρίβωση και τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων. Η παρούσα νομοθετική πρόταση πρέπει να εγκριθεί σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Απαιτείται δράση της ΕΕ για την κατάλληλη αντιμετώπιση των προβλημάτων που επισημαίνονται στην πρώτη ενότητα της παρούσας αιτιολογικής έκθεσης. Ο στόχος της βελτίωσης των ροών πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου και με την Ευρωπόλ δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς με τη μεμονωμένη δράση των κρατών μελών. Λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα του εγκλήματος και της τρομοκρατίας, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να βασίζονται το ένα στο άλλο. Ως εκ τούτου, η θέσπιση κοινών κανόνων για την ανταλλαγή πληροφοριών μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης. Παρά την ύπαρξη σειράς εθνικών και περιφερειακών μέτρων, τα κράτη μέλη από μόνα τους δεν θα ήταν σε θέση να διασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή των αρχών της διαθεσιμότητας και της ισότιμης πρόσβασης στις πληροφορίες. Εάν δράσουν μεμονωμένα και βάσει εθνικών συστημάτων, τα κράτη μέλη δεν θα ξεπεράσουν τις υφιστάμενες διαφορές μεταξύ των ενιαίων σημείων επαφής, οι οποίες εμποδίζουν την αποδοτική και αποτελεσματική ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών σε διασυνοριακό επίπεδο. Δεν θα διασφαλίσουν κατάλληλο και ομοιόμορφο επίπεδο γνώσης και ικανότητας όσον αφορά τη χρήση των σχετικών βάσεων δεδομένων και διαύλων επικοινωνίας.

Η ΕΕ είναι πιο ικανή από τα επιμέρους κράτη μέλη να διασφαλίσει τη συνοχή των δράσεων που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο, να αντιμετωπίσει τις αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών πρακτικών, να αποτρέψει τις αλληλοεπικαλύψεις και τις αβεβαιότητες και, κατ' επέκταση, να διευκολύνει την αποτελεσματική καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Η δράση της ΕΕ, ως απάντηση στα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί, αναμένεται να αποφέρει προστιθέμενη αξία σε ολόκληρη την ΕΕ και, ως εκ τούτου, στους πολίτες της, καθώς θα καταστήσει τον χώρο Σένγκεν ανθεκτικότερο και ισχυρότερο, με αλυσιδωτές επιπτώσεις στις συνδεδεμένες χώρες Σένγκεν[32]. Οι κοινοί κανόνες, τα πρότυπα και οι απαιτήσεις σε επίπεδο ΕΕ που διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το διασυνοριακό έγκλημα μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου θα δημιουργήσουν σημαντικές οικονομίες κλίμακας, διασφαλίζοντας παράλληλα υψηλού επιπέδου πρότυπα ασφάλειας και προστασίας των δεδομένων.

Η συνεργασία για την επιβολή του νόμου σε επίπεδο ΕΕ δεν αντικαθιστά τις εθνικές πολιτικές για την εσωτερική ασφάλεια. Δεν υποκαθιστά το έργο των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου. Αντ' αυτού, η δράση σε επίπεδο ΕΕ στηρίζει και ενισχύει τις εθνικές πολιτικές

[32] Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία και Ελβετία.

ασφάλειας και το έργο των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου για την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην ενοποίηση του νομικού πλαισίου της ΕΕ σε μια ενιαία νομική πράξη για την ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της «λισαβονοποίησης» της σουηδικής απόφασης-πλαισίου. Περιέχει επίσης διατάξεις που απορρέουν από σειρά μη δεσμευτικών κατευθυντήριων γραμμών του Συμβουλίου που εγκρίθηκαν κατά τα τελευταία 15 έτη. Λαμβάνοντας υπόψη την έκκληση του συννομοθέτη και την προθυμία που εξέφρασαν τα κράτη μέλη κατά τη φάση της διαβούλευσης, η παρούσα πρόταση οδηγίας εξετάζει τα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί χωρίς να υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του στόχου της διασφάλισης αποτελεσματικών και αποδοτικών ροών πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Με βάση προηγούμενα σχετικά συμπεράσματα του Συμβουλίου[33], η παρούσα πρόταση οδηγίας της Επιτροπής αποσκοπεί στην επίτευξη αποτελεσματικών και αποδοτικών ροών πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών, μέσω ουσιαστικής προσέγγισης της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών και την επικοινωνία. Οι διατάξεις της διασφαλίζουν τον σεβασμό της αρχής της δοτής αρμοδιότητας, καθώς και των διαφορών στα νομικά συστήματα και τις παραδόσεις των κρατών μελών, όπως αναγνωρίζονται από τις Συνθήκες. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η προτεινόμενη νομοθετική πρόταση λαμβάνει τη μορφή οδηγίας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Στη διαβούλευση συμμετείχαν **σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη** από ευρύ φάσμα αντικειμένων, εθνικές αστυνομικές, τελωνειακές και δικαστικές αρχές, φορείς προστασίας δεδομένων, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκοί, καθώς και μέλη του κοινού, σχετικά με τις προσδοκίες και τις ανησυχίες τους όσον αφορά την ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου στην ΕΕ[34].

Η Επιτροπή χρησιμοποίησε διάφορα **μέσα συμμετοχής**, όπως στοχευμένα ερωτηματολόγια, συνεντεύξεις με εμπειρογνώμονες, ομάδες εστίασης και μελέτες περιπτώσεων, ενώ διοργάνωσε και θεματικά εργαστήρια με εκπροσώπους των κρατών μελών και των συνδεδεμένων χωρών Σένγκεν. Τα θέματα και οι επιλογές πολιτικής που παρουσιάζονται στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση συζητήθηκαν επίσης στο πλαίσιο των αρμόδιων ομάδων εργασίας του Συμβουλίου (για παράδειγμα, της Ομάδας «Επιβολή του νόμου» / Αστυνομία, της Ομάδας «Επιβολή του νόμου» / Τελωνεία, της μόνιμης επιτροπής επιχειρησιακής συνεργασίας για την εσωτερική ασφάλεια).

Επιπλέον, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας[35], η Επιτροπή ξεκίνησε **δημόσια διαβούλευση**. Τα **αποτελέσματα των δραστηριοτήτων**

---

33 Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την εσωτερική ασφάλεια και την ευρωπαϊκή αστυνομική σύμπραξη, 13083/1/20.

34 Αναλυτική παρουσίαση των διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη παρουσιάζεται στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

35 SWD(2017) 350 της 7.7.2017.

διαβούλευσης (20 απαντήσεις) λήφθηκαν δεόντως υπόψη κατά την εκπόνηση της παρούσας πρότασης[36].

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Πραγματοποιήθηκαν επίσης πολλές δραστηριότητες διαβούλευσης —όπως διερευνητικές συνεντεύξεις, ερωτηματολόγια και διαδικτυακές έρευνες, ημιδομημένες συνεντεύξεις, περιπτωσιολογικές μελέτες και ομάδες εστίασης— από τον ανάδοχο κατά την εκπόνηση «*Μελέτης για την υποστήριξη της κατάρτισης εκτίμησης επιπτώσεων των πρωτοβουλιών πολιτικής της ΕΕ για τη διευκόλυνση της διασυνοριακής συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου*».

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, διενεργήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων για την εκπόνηση της παρούσας νομοθετικής πρότασης. Με βάση τα πορίσματά της, η Επιτροπή εντόπισε τρία κύρια προβλήματα τα οποία αντιστοιχούν σε τρεις κύριους ειδικούς στόχους της παρούσας πρότασης (όπως προαναφέρθηκε). Αντίστοιχα, εξετάστηκαν τρεις επιλογές πολιτικής με διαφορετικούς βαθμούς παρέμβασης για τη δυνητική επίτευξη καθενός από τους ειδικούς στόχους[37].

Ειδικός στόχος 1: *Διευκόλυνση της ισότιμης πρόσβασης των αρχών επιβολής του νόμου σε πληροφορίες που τηρούνται σε άλλο κράτος μέλος, με παράλληλη τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων προστασίας των δεδομένων.*

Μέσω:

1) της διασφάλισης της εναρμόνισης των διατάξεων που περιέχονται επί του παρόντος στην SFD του 2006 με την οδηγία του 2016 για την προστασία των δεδομένων στο πλαίσιο της επιβολής του νόμου·

2) της ανάπτυξης σειράς νέων συνοδευτικών «ήπιων» μέτρων, όπως κατάρτιση και καθοδήγηση της Επιτροπής σχετικά με συγκεκριμένες πτυχές της ανταλλαγής πληροφοριών για την επιβολή του νόμου, κατά περίπτωση·

3) της βελτίωσης της σαφήνειας των διατάξεων της SFD. Αυτό επιτυγχάνεται με την αποσαφήνιση του πεδίου εφαρμογής της SFD και την απλούστευση της χρήσης της. Μπορούν επίσης να θεσπιστούν κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής σχετικά με τα εθνικά σύνολα δεδομένων που είναι διαθέσιμα σε κάθε κράτος μέλος για πιθανή ανταλλαγή, με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση της εφαρμογής, κατά περίπτωση·

4) της διευκόλυνσης της συμμόρφωσης με τις προθεσμίες εντός των οποίων οι πληροφορίες πρέπει να καταστούν διαθέσιμες σε άλλο κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία απαιτείται δικαστική άδεια.

Ειδικός στόχος 2: *Διασφάλιση ότι όλα τα κράτη μέλη διαθέτουν αποτελεσματικό και λειτουργικό ενιαίο σημείο επαφής, μεταξύ άλλων όταν απαιτείται δικαστική άδεια για την παροχή πληροφοριών κατόπιν αιτήματος άλλου κράτους μέλους.*

Μέσω:

1) της ανάπτυξης νέας δέσμης συνοδευτικών «ήπιων» μέτρων, όπως η κατάρτιση, η χρηματοδοτική στήριξη και η σχετική καθοδήγηση της Επιτροπής, κατά περίπτωση·

---

36 Κώδικας αστυνομικής συνεργασίας της ΕΕ – αντιμετώπιση του διασυνοριακού σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος (europa.eu).

37 Βλ. την εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

2) της θέσπισης ελάχιστων κοινών απαιτήσεων σχετικά με τη σύνθεση των ενιαίων σημείων επαφής (συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου απαιτείται δικαστική άδεια), τα καθήκοντά τους, το προσωπικό τους και τις ικανότητές τους.

Ειδικός στόχος 3: *Αντιμετώπιση του πολλαπλασιασμού των διαύλων επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της επιβολής του νόμου, και παράλληλη ενίσχυση του ρόλου της Ευρωπόλ ως κόμβου πληροφοριών της ΕΕ για αξιόποινες πράξεις που εμπίπτουν στην εντολή της.*

Μέσω:

1) της ανάπτυξης νέας δέσμης συνοδευτικών «ήπιων» μέτρων, όπως η κατάρτιση, η χρηματοδοτική στήριξη και η καθοδήγηση της Επιτροπής σε θέματα ανταλλαγής πληροφοριών, κατά περίπτωση·

2) της υποχρέωσης των κρατών μελών να χρησιμοποιούν τη SIENA για όλες τις διμερείς και πολυμερείς ανταλλαγές πληροφοριών στο πλαίσιο της προτεινόμενης οδηγίας μετά από αναγκαία μεταβατική περίοδο που διασφαλίζει την πλήρη υλοποίηση της SIENA.

Τα μέτρα αυτά **θα εξορθολογίσουν, θα αποσαφηνίσουν, θα αναπτύξουν και θα εκσυγχρονίσουν τη διασυνοριακή συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου, ενώ παράλληλα θα διαφυλάξουν καλύτερα τα θεμελιώδη δικαιώματα**, ιδίως όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (όπως εξηγείται στη συνέχεια). Επίσης θα ενισχύσουν τη στήριξη της Ευρωπόλ προς τα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση των εξελισσόμενων απειλών. Η προτιμώμενη επιλογή πολιτικής θα εξασφαλίσει ισχυρή σύγκλιση των εθνικών πρακτικών όσον αφορά την αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία του ενιαίου σημείου επαφής, μέσω κοινών ελάχιστων προτύπων.

Οι πλέον θετικές επιπτώσεις της προτιμώμενης επιλογής πολιτικής αναμένεται να προκύψουν από τη σύσταση του ενιαίου σημείου επαφής ως «υπηρεσίας μίας στάσης» για τη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου σε όλα τα κράτη μέλη. Η δημιουργία της εφαρμογής SIENA της Ευρωπόλ ως βασικού διαύλου επικοινωνίας θα συμβάλει στον εξορθολογισμό της ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της επιβολής του νόμου, ενώ παράλληλα θα διασφαλίσει τη σύγκλιση των πληροφοριών στην Ευρωπόλ και την ασφάλεια των εν λόγω πληροφοριών (και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα). Η προτιμώμενη επιλογή πολιτικής περιλαμβάνει επίσης συνοδευτικά μέτρα, όπως σχετικά προγράμματα κατάρτισης και χρηματοδοτική στήριξη, τα οποία αποτελούν βασικούς παράγοντες διευκόλυνσης για την επίτευξη των ειδικών στόχων που παρουσιάζονται ανωτέρω. Η προτιμώμενη επιλογή αντικατοπτρίζει τις βέλτιστες σωρευτικές επιπτώσεις όσον αφορά τη συνάφεια, την προστιθέμενη αξία, την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνοχή και την αναλογικότητα. Αντλεί διδάγματα από το παρελθόν και, ταυτόχρονα, είναι αρκετά φιλόδοξη. Η προτιμώμενη επιλογή λαμβάνει δεόντως υπόψη τις απόψεις που εξέφρασαν τα κράτη μέλη, ανταποκρινόμενη παράλληλα στις θεμιτές προσδοκίες των πολιτών και των επιχειρήσεων της ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό, η προτιμώμενη επιλογή συμβάλλει στην αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία του χώρου Σένγκεν.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση ανέλυσε τις πιθανές επιπτώσεις κάθε επιλογής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση οδηγίας, στα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών. Εξ ορισμού, τυχόν επιλογές πολιτικής που αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου έχουν αντίκτυπο στο δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της

ΕΕ (στο εξής: Χάρτης) και στο άρθρο 16 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι επιλογές πολιτικής έχουν επίσης δυνητικό αντίκτυπο σε άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτά που προστατεύονται από τα άρθρα 2 (Δικαίωμα στη ζωή), 3 (Δικαίωμα στην ακεραιότητα του προσώπου), 6 (Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια), 17 (Δικαίωμα ιδιοκτησίας) και 45 (Ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής) του Χάρτη. Στην εκτίμηση επιπτώσεων κρίθηκε ότι οι επιλογές πολιτικής που προτιμήθηκαν είναι αναλογικές, δεδομένου ότι περιορίζονται σε όσα είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη του στόχου της διαφύλαξης της εσωτερικής ασφάλειας στον χώρο Σένγκεν, προστατεύοντας παράλληλα την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων[38].

Επιπλέον, η εναρμόνιση των σχετικών κανόνων για τις ανταλλαγές πληροφοριών για σκοπούς επιβολής του νόμου με τους μεταγενέστερα εγκριθέντες και εφαρμοστέους κανόνες για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς επιβολής του νόμου (σύμφωνα με την οδηγία του 2016 για την προστασία των δεδομένων στο πλαίσιο της επιβολής του νόμου, στο εξής: LED[39]) αναμένεται να έχει θετικό αντίκτυπο στη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών. Η χρήση της SIENA ως διαύλου επικοινωνίας θα ενισχύσει επίσης την ασφάλεια των συστημάτων επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τη συνολική προστασία τους από πιθανές καταχρήσεις. Δεδομένου ότι η LED παρέχει και διασφαλίζει το απαιτούμενο επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ένωση, δεν υπάρχει ανάγκη υπέρβασης του επιπέδου αυτού. Αντ' αυτού, η εναρμόνιση θα διασφαλίσει την πλήρη συνέπεια με τους κανόνες της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχονται στη LED. Κατ' αυτόν τον τρόπο, υλοποιείται η δέσμευση της Επιτροπής που περιέχεται σε ανακοίνωση του 2020 να «*υποβάλει νομοθετική πρόταση, η οποία θα συνεπάγεται, κατ' ελάχιστο, τροποποίηση της απόφασης-πλαισίου 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου για την εξασφάλιση της απαραίτητης εναρμόνισης όσον αφορά την προστασία των δεδομένων*»[40] το τελευταίο τρίμηνο του 2021.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Παρότι εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις ιδιαιτερότητες κάθε εθνικής δομής ΤΠ και τις νομικές παραμέτρους, η Ευρωπόλ έχει υποβάλει εκτίμηση του πιθανού κόστους η οποία έχει αναφερθεί στην εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση. Οι απαραίτητες αναβαθμίσεις των συστημάτων ΤΠ τόσο στα ενιαία σημεία επαφής όσο και στα κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας[41] εκτιμάται ότι ανέρχονται στο μέγιστο **εφάπαξ συνολικό ποσό** των **11,5 εκατ. EUR**. Το ποσό αυτό θεωρείται ότι κατανέμεται ως εξής:

– 1,5 εκατομμύριο για τη θέσπιση συστημάτων διαχείρισης υποθέσεων (CMS) σε 10 κράτη μέλη (δεν είναι ακόμη εξοπλισμένα)·

– 1 εκατομμύριο για την ενσωμάτωση της SIENA στα CMS των ενιαίων σημείων επαφής 20 κρατών μελών (δεν είναι ακόμη εξοπλισμένα)·

38 Βλ. την εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση.

39 Οδηγία (ΕΕ) 2016/680, ΕΕ L 119 της 4.5.2016.

40 COM(2020) 262, *Μελλοντική πορεία όσον αφορά την εναρμόνιση του πρώην τρίτου πυλώνα με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων.*

41 Τα κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας είναι περιφερειακοί κόμβοι πληροφοριών που συστήνονται σε παραμεθόριες περιοχές δύο ή περισσότερων κρατών μελών. Αποτελούνται από προσωπικό των αρχών επιβολής του νόμου των εν λόγω κρατών μελών. Μέχρι στιγμής, έχουν συσταθεί 59 κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας σε ολόκληρη την Ευρώπη.

– 2,25 εκατομμύρια για τη σύνδεση των κέντρων αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας με τη SIENA σε 45 κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας κατ' ανώτατο όριο (14 από τα 59 είναι ήδη συνδεδεμένα)·

– 6,75 εκατομμύρια για τη θέσπιση CMS σε 45 κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας κατ' ανώτατο όριο (45 x 150 000 EUR).

Το κόστος αυτό (εφάπαξ επένδυση) κρίνεται αποδεκτό και **αναλογικό** προς το πρόβλημα που έχει εντοπιστεί και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των ειδικών στόχων που ορίζονται στην παρούσα πρόταση οδηγίας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα κράτη μέλη επιδιώκουν σε κάθε περίπτωση τον εκσυγχρονισμό των συστημάτων ΤΠ τους (και στο πλαίσιο της διαλειτουργικότητας των συστημάτων πληροφοριών της ΕΕ). Η προσπάθεια αυτή αποτελεί καλή ευκαιρία για την οικονομικά αποδοτική εφαρμογή των αλλαγών που προβλέπονται από τη διάταξη της παρούσας πρότασης. Οι εκτιμήσεις αυτές δεν καλύπτουν τις ανάγκες κατάρτισης, δεδομένου ότι, ιδίως όσον αφορά τις αναβαθμίσεις των συστημάτων ΤΠ, οι δαπάνες κατάρτισης εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις ιδιαιτερότητες κάθε εθνικής δομής ΤΠ και από νομικές παραμέτρους.

Σε κάθε περίπτωση, οι δαπάνες σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να καλύπτονται από τα προγράμματα των κρατών μελών στο πλαίσιο του Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας[42]. Το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας περιλαμβάνει τον ειδικό στόχο για «*βελτίωση και διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών*» και για «*βελτίωση και ενίσχυση της διασυνοριακής συνεργασίας*»[43]. Συνεπώς, κατά την κατάρτιση των εθνικών τους προγραμμάτων, τα κράτη μέλη καλούνται να συμπεριλάβουν δραστηριότητες σχετικές με την εφαρμογή της προβλεπόμενης οδηγίας, με ρητή αναφορά στα ενιαία σημεία επαφής και στα κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας, καθώς και στη σύνδεση με τη SIENA. Δεδομένου ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν προχωρήσει περισσότερο από άλλα στο επίπεδο συνεργασίας τους, το κόστος εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας θα διαφέρει μεταξύ των κρατών μελών.

Εκτός από το κόστος που θα μπορούσε να καλυφθεί από τα προγράμματα των κρατών μελών στο πλαίσιο του Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας, δεν θα υπάρξει άλλο κόστος σε επίπεδο ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η αξιολόγηση των επιπτώσεων των προτεινόμενων μέτρων εξαρτάται από τις πληροφορίες που θα ληφθούν από τα κράτη μέλη. Για τον λόγο αυτόν, η παρούσα πρόταση περιέχει **διατάξεις σχετικά με τη συλλογή δεικτών δεδομένων**. Η ευθύνη για τη συλλογή των σχετικών δεδομένων παρακολούθησης θα πρέπει να εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών, ιδανικά των ενιαίων σημείων επαφής. Στη συνέχεια, η παρακολούθηση των εν λόγω δεικτών δραστηριότητας θα χρησιμοποιηθεί για την ενημέρωση σχετικά με την εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων.

Στο πλαίσιο αυτό, η παρούσα πρόταση απαιτεί από την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στην οποία θα αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα προτεινόμενη οδηγία. Το σχετικό άρθρο απαιτεί επίσης από την Επιτροπή να υποβάλει

[42] Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1149.

[43] Βλ. άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1149.

έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την αξιολόγηση της προστιθέμενης αξίας της οδηγίας, 5 έτη μετά την έναρξη ισχύος της, και να εξετάσει το ενδεχόμενο επανεξέτασης της οδηγίας, αναλόγως της συνάφειας.

Εκτός από την παρούσα νομοθετική πρόταση, η Επιτροπή, ενεργώντας στο πλαίσιο της διοικητικής αυτονομίας της, θα συγκροτήσει **άτυπη ομάδα εμπειρογνωμόνων** που θα απαρτίζεται από εμπειρογνώμονες από κάθε κράτος μέλος, η οποία θα συμβουλεύει και θα υποστηρίζει την Επιτροπή κατά την παρακολούθηση και την εφαρμογή της οδηγίας, μεταξύ άλλων κατά την κατάρτιση των εγγράφων καθοδήγησης της Επιτροπής. Η εν λόγω ομάδα εμπειρογνωμόνων θα μπορούσε να βασιστεί στον υφιστάμενο άτυπο επικεφαλής του δικτύου ενιαίων σημείων επαφής. Τέλος, θα συνεχίσει να εφαρμόζεται ο μηχανισμός αξιολόγησης και παρακολούθησης για την επαλήθευση της εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας, σύμφωνα με τον ισχύοντα κανονισμό του Συμβουλίου[44], και τελικά σύμφωνα με την πιθανή τροποποίησή του[45]. Οι εν λόγω εκθέσεις αξιολόγησης έχουν καλύψει μέχρι στιγμής την εφαρμογή της σουηδικής απόφασης-πλαισίου. Οι μελλοντικές αξιολογήσεις θα περιλαμβάνουν και την εφαρμογή της προβλεπόμενης νέας οδηγίας.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Η παρούσα νομοθετική πρόταση οδηγίας διαρθρώνεται σε έξι κεφάλαια:

1) Γενικές διατάξεις για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση και τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων (άρθρα 1 έως 3)

Η πρώτη δέσμη διατάξεων βασίζεται στη δομή και την ουσία της σουηδικής απόφασης-πλαισίου που ισχύει από το 2006. Επιπλέον, εναρμονίζει το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενό της με τις διατάξεις που αφορούν την αστυνομική συνεργασία (Τίτλος V, Κεφάλαιο 4), όπως θεσπίστηκαν με τη Συνθήκη της Λισαβόνας που ισχύει από το 2009.

Το άρθρο 1 ορίζει το πεδίο εφαρμογής των οριζόντιων κανόνων για την ανταλλαγή πληροφοριών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται, εκτός εάν ρυθμίζεται διαφορετικά από άλλες, ειδικές πράξεις του δικαίου της ΕΕ.

Το άρθρο 2 ορίζει ορισμένους βασικούς όρους, όπως τις αρχές που υπόκεινται στους οριζόντιους κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών, τις σχετικές αξιόποινες πράξεις και το είδος των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες στις αρχές επιβολής του νόμου.

Το άρθρο 3 περιγράφει τρεις αρχές που πρέπει να τηρούνται κατά την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών βάσει της οδηγίας: την αρχή της ισότιμης πρόσβασης, η οποία ορίζει ότι πρέπει να ισχύουν ουσιαστικά οι ίδιοι όροι για την ανταλλαγή πληροφοριών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους και μεταξύ των κρατών μελών· την αρχή της διαθεσιμότητας, σύμφωνα με την οποία, εάν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με αξιόποινη πράξη σε ένα κράτος μέλος, οι πληροφορίες αυτές πρέπει, κατά γενικό κανόνα, να διατίθενται και σε άλλα κράτη μέλη· και την αρχή της εμπιστευτικότητας, η οποία εγγυάται ότι τα κράτη μέλη τηρούν αμοιβαία τις απαιτήσεις εμπιστευτικότητας κατά την επεξεργασία των εν λόγω πληροφοριών διασφαλίζοντας παρόμοιο επίπεδο προστασίας.

---

44 ΕΕ L 295 της 6.11.2013, σ. 27.

45 Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση και τη λειτουργία μηχανισμού αξιολόγησης και παρακολούθησης για την επαλήθευση της εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1053/2013, της 2ας Ιουνίου 2021.

2) Ανταλλαγή πληροφοριών μέσω του ενιαίου σημείου επαφής (άρθρα 4 έως 6)

Το άρθρο 4 καθορίζει ορισμένες απαιτήσεις όσον αφορά τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στο ενιαίο σημείο επαφής. Οι απαιτήσεις αυτές αφορούν κυρίως τα κριτήρια που δικαιολογούν το αίτημα και πληρούν τις προϋποθέσεις του επείγοντος χαρακτήρα. Το αίτημα υποβάλλεται από το ενιαίο σημείο επαφής άλλων κρατών μελών ή, εφόσον το αποφασίσει ένα κράτος μέλος, από άλλες αρχές επιβολής του νόμου. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται για το αίτημα πρέπει να επιλέγεται από κατάλογο γλωσσών που κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να ορίσει και ο οποίος δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ*.

Το άρθρο 5 θεσπίζει την υποχρέωση του ενιαίου σημείου επαφής που λαμβάνει τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 4 να τα επεξεργάζεται και να απαντά σε αυτά εντός συγκεκριμένων προθεσμιών, από τις οποίες μπορεί να παρεκκλίνει μόνο σε ορισμένες αυστηρά καθορισμένες περιπτώσεις, δηλαδή όταν απαιτείται δικαστική άδεια. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται στην ίδια γλώσσα που χρησιμοποιείται για το αίτημα.

Το άρθρο 6 προβλέπει εξαντλητικό κατάλογο των λόγων τους οποίους μπορεί να επικαλεστεί το ενιαίο σημείο επαφής, εφόσον υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι, για να αρνηθεί τη γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών, για τους οποίους η αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους πρέπει να ενημερώνεται αμέσως. Προβλέπεται η δυνατότητα του ενιαίου σημείου επαφής να ζητεί διευκρινίσεις σχετικά με το περιεχόμενο των αιτημάτων, γεγονός το οποίο θα αναστέλλει τις ισχύουσες προθεσμίες, αλλά μόνον εάν οι διευκρινίσεις είναι αντικειμενικά αναγκαίες για να αποφευχθεί η απόρριψη του αιτήματος. Όσον αφορά άλλες διευκρινίσεις που μπορεί να κριθούν αναγκαίες, δεν θα υπάρχει σχετική αναστολή.

3) Άλλες ανταλλαγές πληροφοριών (άρθρα 7 έως 8)

Το άρθρο 7 θεσπίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να ανταλλάσσουν πληροφορίες με άλλο κράτος μέλος ή άλλα κράτη μέλη αυθόρμητα, δηλαδή με πρωτοβουλία της αρμόδιας αρχής χωρίς να έχει υποβληθεί αίτημα παροχής πληροφοριών, όταν οι πληροφορίες αυτές είναι πιθανό να συμβάλουν στην επίτευξη ενός από τους σκοπούς που ορίζονται στην οδηγία.

Το άρθρο 8 διασφαλίζει ότι τα σχετικά ενιαία σημεία επαφής τηρούνται ενήμερα για κάθε ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήματος, εκτός από τα αιτήματα που υποβάλλονται στο ενιαίο σημείο επαφής, δηλαδή είτε για ανταλλαγές πληροφοριών κατόπιν αιτήματος που διεκπεραιώνονται απευθείας μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου διαφορετικών κρατών μελών είτε για αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται από ενιαίο σημείο επαφής σε αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους. Οι ανταλλαγές αυτές περιλαμβάνουν τις σχετικές ανταλλαγές πληροφοριών από τα κέντρα αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας και άλλους ισοδύναμους φορείς, στον βαθμό που χαρακτηρίζονται ως αρχές επιβολής του νόμου βάσει της προτεινόμενης οδηγίας.

4) Πρόσθετοι κανόνες σχετικά με την παροχή πληροφοριών βάσει των κεφαλαίων ΙΙ και ΙΙΙ (άρθρα 9 έως 13)

Το άρθρο 9 αφορά περιπτώσεις στις οποίες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο είναι διαθέσιμες οι σχετικές πληροφορίες, απαιτείται δικαστική άδεια για την παροχή των εν λόγω πληροφοριών, είτε κατόπιν αιτήματος είτε αυθόρμητα και είτε από το ενιαίο σημείο επαφής είτε από αρχή επιβολής του νόμου. Η διάταξη αυτή θέτει σε ισχύ και διευκρινίζει περαιτέρω την αρχή της ισότιμης πρόσβασης, γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να ισχύουν ουσιαστικά οι ίδιες προϋποθέσεις όταν για τις ζητούμενες πληροφορίες απαιτείται δικαστική άδεια, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι οι πληροφορίες παρέχονται σε αρχή άλλου κράτους μέλους και όχι σε αρχή του ίδιου κράτους μέλους. Το άρθρο αυτό ορίζει επίσης ότι η

αρμόδια αρχή πρέπει να λάβει αμέσως όλα τα αναγκαία μέτρα, τόσο πρακτικά όσο και νομικά, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, για να λάβει την εν λόγω δικαστική άδεια το συντομότερο δυνατόν.

Το άρθρο 10 καθορίζει ορισμένες απαιτήσεις που αποσκοπούν στη διασφάλιση επαρκούς προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι οποίες απορρέουν ιδίως από την εναρμόνιση με τους κανόνες της LED.

Το άρθρο 11 ρυθμίζει τη γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιείται από τα ενιαία σημεία επαφής και τις αρχές επιβολής του νόμου στις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στην παρούσα οδηγία, τόσο όσον αφορά την πραγματική παροχή πληροφοριών όσο και κάθε άλλη σχετική επικοινωνία. Οι εν λόγω γλωσσικές απαιτήσεις δεν ισχύουν για τις απευθείας ανταλλαγές πληροφοριών και άλλες επικοινωνίες που προβλέπονται στο άρθρο 8. Τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν κατάλογο των γλωσσών τις οποίες αποδέχονται, ο οποίος θα πρέπει να περιλαμβάνει και τα αγγλικά. Αυτοί οι κατάλογοι πρέπει να δημοσιευθούν από την Επιτροπή στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

Το άρθρο 12 θεσπίζει την υποχρέωση του ενιαίου σημείου επαφής, καθώς και όλων των άλλων αρχών επιβολής του νόμου, να ενημερώνουν συστηματικά την Ευρωπόλ (δηλαδή να της αποστέλλουν κοινοποιήσεις), στον βαθμό που οι ανταλλαγές αφορούν εγκλήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εντολής της, όπως ορίζεται στη βασική της πράξη. Η υποχρέωση αυτή διασφαλίζει ότι η Ευρωπόλ μπορεί να εκπληρώσει τον ρόλο της ως κόμβου πληροφοριών στην ΕΕ όσον αφορά τις πληροφορίες που είναι σχετικές με σκοπούς επιβολής του νόμου.

Το άρθρο 13 απαιτεί από όλες τις αρμόδιες αρχές να χρησιμοποιούν —και, προς τον σκοπό αυτόν, να συνδέονται άμεσα με— την εφαρμογή δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών (SIENA), την οποία διαχειρίζεται η Ευρωπόλ, για κάθε ανταλλαγή πληροφοριών και σχετικές επικοινωνίες που καλύπτονται από την οδηγία. Οι εν λόγω κανόνες σχετικά με την υποχρεωτική χρήση της SIENA δεν εφαρμόζονται όταν συγκεκριμένες πράξεις του δικαίου της Ένωσης περιέχουν διαφορετικές απαιτήσεις σχετικά με τον δίαυλο επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιείται, για παράδειγμα για ανταλλαγές πληροφοριών που διέπονται από τον κανονισμό SIS[46], δεδομένου ότι οι ανταλλαγές στο πλαίσιο αυτών των ειδικών πράξεων εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

5) Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τη δημιουργία ενιαίου σημείου επαφής ως κεντρικής οντότητας για τον συντονισμό της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών (άρθρα 14 έως 16)

Η πέμπτη δέσμη διατάξεων καθορίζει και βασίζεται στην υποχρέωση κάθε κράτους μέλους να δημιουργήσει ή να ορίσει ενιαίο σημείο επαφής ως κεντρική οντότητα για τον συντονισμό της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου του ίδιου και των αρχών άλλων κρατών μελών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Καθορίζει

[46] ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 1. Κανονισμός 2018/1860 σχετικά με τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν για την επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών· κανονισμός 2018/1861 σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν και την τροποποίηση και την κατάργηση του κανονισμού αριθ. 1987/2006· κανονισμός 2018/1862 σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού αριθ. 1986/2006 και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε.

σειρά ελάχιστων απαιτήσεων με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται κάθε ενιαίο σημείο επαφής.

Το άρθρο 14 καθορίζει τα καθήκοντα και τις ικανότητες του ενιαίου σημείου επαφής. Για την εκτέλεση των καθηκόντων του, το ενιαίο σημείο επαφής πρέπει να έχει πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες και να ενημερώνεται συστηματικά για όλες τις άμεσες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των οικείων εθνικών αρχών και των αρχών των άλλων κρατών μελών. Η πραγματική δημιουργία ή ο ορισμός των ενιαίων σημείων επαφής πρέπει να κοινοποιείται, εντός καθορισμένης προθεσμίας, στην Επιτροπή, η οποία στη συνέχεια δημοσιεύει τις εν λόγω κοινοποιήσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

Το άρθρο 15 θεσπίζει ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τη σύνθεση του ενιαίου σημείου επαφής, αφήνοντας σε κάθε κράτος μέλος έναν βαθμό ευελιξίας για να καθορίσει την ακριβή οργάνωση και σύνθεσή του, όπως θεωρεί καταλληλότερα ανάλογα με τις εθνικές του συνθήκες, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της οδηγίας.

Το άρθρο 16 ορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων των ενιαίων σημείων επαφής.

6) Τελικές διατάξεις

Οι τελικές διατάξεις διασφαλίζουν την ορθή παρακολούθηση της εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας. Πρώτον, από τα κράτη μέλη, μέσω της υποχρέωσης συλλογής και παροχής ελάχιστου συνόλου στατιστικών στοιχείων σε ετήσια βάση (άρθρο 17). Δεύτερον, από την Επιτροπή, μέσω της υποχρέωσης υποβολής εκθέσεων προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στις οποίες λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη, ώστε τρίτον, τα δύο αυτά θεσμικά όργανα να μπορούν να παρακολουθούν επίσης την εφαρμογή της οδηγίας (άρθρο 18).

Τέλος, τα άρθρα 19, 20, 21, 22 και 23 αφορούν ορισμένα αναγκαία νομικά και τεχνικά ζητήματα, δηλαδή την απαλοιφή ή την κατάργηση προϋπαρχόντων κανόνων τους οποίους αντικαθιστούν οι κανόνες της προτεινόμενης οδηγίας, τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, καθώς και την έναρξη ισχύος και τους αποδέκτες. Όσον αφορά τους υφιστάμενους κανόνες που περιέχονται στη ΣΕΣ (άρθρο 19), το άρθρο 39 αντικαθίσταται μόνο στον βαθμό που αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς που προσδιορίζονται στην προτεινόμενη οδηγία. Το άρθρο 39 εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε άλλες μορφές αστυνομικής συνεργασίας που καλύπτονται από το εν λόγω άρθρο. Αντιθέτως, το άρθρο 46 της ΣΕΣ, το οποίο αφορά ειδικά την εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών, αντικαθίσταται πλήρως από την προτεινόμενη οδηγία και, ως εκ τούτου, απαλείφεται.

2021/0411 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών και την κατάργηση της απόφασης-πλαισίου 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι διακρατικές απειλές που περιλαμβάνουν εγκληματικές δραστηριότητες απαιτούν συντονισμένη, στοχευμένη και προσαρμοσμένη αντιμετώπιση. Ενώ οι εθνικές αρχές που δραστηριοποιούνται επιτόπου βρίσκονται στην πρώτη γραμμή για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας, η δράση σε επίπεδο Ένωσης είναι υψίστης σημασίας για τη διασφάλιση αποδοτικής και αποτελεσματικής συνεργασίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών. Επιπλέον, το οργανωμένο έγκλημα και συγκεκριμένα η τρομοκρατία αναδεικνύουν τον σύνδεσμο μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας. Οι εν λόγω απειλές έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα και εκδηλώνονται με ομάδες οργανωμένου εγκλήματος και τρομοκρατίας που εμπλέκονται σε ευρύ φάσμα εγκληματικών δραστηριοτήτων.

(2) Σε έναν χώρο χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα, οι αστυνομικοί ενός κράτους μέλους θα πρέπει να έχουν, στο πλαίσιο του εφαρμοστέου ενωσιακού και εθνικού δικαίου, τη δυνατότητα να αποκτούν ισότιμη πρόσβαση στις πληροφορίες που διαθέτουν οι συνάδελφοί τους σε άλλο κράτος μέλος. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρχές επιβολής του νόμου θα πρέπει να συνεργάζονται αποτελεσματικά και εξ ορισμού σε ολόκληρη την Ένωση. Ως εκ τούτου, βασική συνιστώσα των μέτρων που στηρίζουν τη δημόσια ασφάλεια σε έναν αλληλεξαρτώμενο χώρο χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα είναι η αστυνομική συνεργασία για την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών για σκοπούς επιβολής του νόμου. Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το έγκλημα και τις εγκληματικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας, εξυπηρετεί τον γενικό στόχο της προστασίας της ασφάλειας των φυσικών προσώπων.

(3) Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών για τους σκοπούς της πρόληψης και εξακρίβωσης αξιόποινων πράξεων ρυθμίζεται από τη σύμβαση

εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985[47], η οποία εγκρίθηκε στις 19 Ιουνίου 1990, ιδίως από τα άρθρα 39 και 46. Η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου[48] αντικατέστησε εν μέρει τις διατάξεις αυτές και θέσπισε νέους κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών.

(4) Από τις αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διενεργήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1053/2013 του Συμβουλίου[49], προέκυψε ότι η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ δεν είναι αρκετά σαφής και δεν διασφαλίζει επαρκή και ταχεία ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Από τις αξιολογήσεις προέκυψε επίσης ότι η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο χρησιμοποιείται σπάνια στην πράξη, εν μέρει λόγω της έλλειψης σαφήνειας στην πράξη μεταξύ του πεδίου εφαρμογής της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και της εν λόγω απόφασης-πλαισίου.

(5) Ως εκ τούτου, το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο που αποτελείται από τις σχετικές διατάξεις της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και της απόφασης-πλαισίου 2006/960/ΔΕΥ θα πρέπει να επικαιροποιηθεί και να αντικατασταθεί, ώστε να διευκολυνθεί και να διασφαλιστεί, μέσω της θέσπισης σαφών και εναρμονισμένων κανόνων, η επαρκής και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου των διαφόρων κρατών μελών.

(6) Ειδικότερα, οι αποκλίσεις μεταξύ των σχετικών διατάξεων της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και της απόφασης-πλαισίου 2006/960/ΔΕΥ θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με την κάλυψη της ανταλλαγής πληροφοριών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων, ώστε να αντικατασταθούν πλήρως, όσον αφορά τις εν λόγω ανταλλαγές, τα άρθρα 39 και 46 της εν λόγω σύμβασης και, ως εκ τούτου, να διασφαλιστεί η αναγκαία ασφάλεια δικαίου. Επιπλέον, οι σχετικοί κανόνες θα πρέπει να απλουστευθούν και να αποσαφηνιστούν, ώστε να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή τους στην πράξη.

(7) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κανόνες που θα διέπουν τις οριζόντιες πτυχές της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Οι κανόνες της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγουν την εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου σχετικά με τα ειδικά συστήματα ή πλαίσια για τις εν λόγω ανταλλαγές, όπως βάσει των κανονισμών (ΕΕ) 2018/1860[50], (ΕΕ) 2018/1861[51], (ΕΕ) 2018/1862[52] και (ΕΕ) 2016/794[53] του

---

47 Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19).

48 Απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ. 89).

49 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1053/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση ενός μηχανισμού αξιολόγησης και παρακολούθησης για την επαλήθευση της εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν και την κατάργηση της απόφασης της εκτελεστικής επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 σχετικά με τη σύσταση της μόνιμης επιτροπής για την αξιολόγηση και την εφαρμογή της σύμβασης Σένγκεν (ΕΕ L 295 της 6.11.2013, σ. 27).

50 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1860 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν για την επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 1).

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών (ΕΕ) 2016/681[54] και 2019/1153[55] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και των αποφάσεων 2008/615/ΔΕΥ[56] και 2008/616/ΔΕΥ[57] του Συμβουλίου.

(8) Η παρούσα οδηγία δεν διέπει την παροχή και τη χρήση πληροφοριών ως αποδεικτικών στοιχείων σε δικαστικές διαδικασίες. Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι θεσπίζει δικαίωμα χρήσης των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας ως αποδεικτικών στοιχείων και, κατά συνέπεια, δεν θίγει καμία απαίτηση που προβλέπεται από το εφαρμοστέο δίκαιο για την εξασφάλιση της συγκατάθεσης του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες για την εν λόγω χρήση. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις πράξεις του ενωσιακού δικαίου σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία, όπως τον κανονισμό (ΕΕ) …/…[58] [*σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις*] και την οδηγία (ΕΕ) …/…[59] [*σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών*].

(9) Κάθε ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να διέπεται από τρεις γενικές αρχές, και συγκεκριμένα τις αρχές της διαθεσιμότητας, της ισότιμης πρόσβασης και της εμπιστευτικότητας. Μολονότι οι αρχές αυτές δεν θίγουν τις

---

51 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1861 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν και την τροποποίηση και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 14).

52 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1862 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 56).

53 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) και την αντικατάσταση και κατάργηση των αποφάσεων του Συμβουλίου 2009/371/ΔΕΥ, 2009/934/ΔΕΥ, 2009/935/ΔΕΥ, 2009/936/ΔΕΥ και 2009/968/ΔΕΥ (ΕΕ L 135 της 24.5.2016, σ. 53).

54 Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 132).

55 Οδηγία (ΕΕ) 2019/1153 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση κανόνων με σκοπό τη διευκόλυνση της χρήσης χρηματοοικονομικών και άλλων πληροφοριών για την πρόληψη, την ανίχνευση, τη διερεύνηση ή τη δίωξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων και την κατάργηση της απόφασης 2000/642/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 186 της 11.7.2019, σ. 122).

56 Απόφαση 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 1).

57 Απόφαση 2008/616/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, για την εφαρμογή της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 12). Η πρόταση κανονισμού σχετικά με την αυτοματοποιημένη ανταλλαγή δεδομένων για την αστυνομική συνεργασία («Prüm II») αποσκοπεί στην κατάργηση τμημάτων των εν λόγω αποφάσεων του Συμβουλίου.

58 Πρόταση κανονισμού [COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD)].

59 Πρόταση οδηγίας [COM(2018) 226 final – 2018/0107 (COD)].

ειδικότερες διατάξεις της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να καθοδηγούν την ερμηνεία και την εφαρμογή της, κατά περίπτωση. Για παράδειγμα, η αρχή της διαθεσιμότητας θα πρέπει να νοείται ως υπαγορεύουσα ότι οι σχετικές πληροφορίες που διατίθενται στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρχές επιβολής του νόμου ενός κράτους μέλους θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμες, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, και σε εκείνες άλλων κρατών μελών. Ωστόσο, η αρχή αυτή δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή, εφόσον δικαιολογείται, ειδικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας που περιορίζουν τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών, όπως οι διατάξεις που αφορούν τους λόγους απόρριψης αιτημάτων παροχής πληροφοριών και δικαστικής άδειας. Επιπλέον, σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης πρόσβασης, η πρόσβαση του ενιαίου σημείου επαφής και των αρχών επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σε σχετικές πληροφορίες θα πρέπει να είναι ουσιαστικά η ίδια και, ως εκ τούτου, να μην είναι ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο αυστηρή από την πρόσβαση των αρχών ενός και του αυτού κράτους μέλους, με την επιφύλαξη των ειδικότερων διατάξεων της οδηγίας.

(10) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της διευκόλυνσης και της διασφάλισης της επαρκούς και ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, θα πρέπει να προβλεφθεί η απόκτηση των εν λόγω πληροφοριών με την υποβολή αιτήματος παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής του άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σύμφωνα με ορισμένες σαφείς, απλουστευμένες και εναρμονισμένες απαιτήσεις. Όσον αφορά το περιεχόμενο των εν λόγω αιτημάτων παροχής πληροφοριών, θα πρέπει ιδίως να διευκρινίζεται, με εξαντλητικό και αρκετά λεπτομερή τρόπο και με την επιφύλαξη της ανάγκης για κατά περίπτωση αξιολόγηση, πότε πρέπει να θεωρούνται επείγοντα και ποιες εξηγήσεις πρέπει να περιέχουν κατ' ελάχιστο.

(11) Ενώ τα ενιαία σημεία επαφής κάθε κράτους μέλους θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους, για λόγους ευελιξίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι σχετικά αιτήματα θα μπορούν επίσης να υποβάλλουν και οι αρχές επιβολής του νόμου. Ωστόσο, προκειμένου τα ενιαία σημεία επαφής να είναι σε θέση να εκτελούν τα συντονιστικά τους καθήκοντα δυνάμει της παρούσας οδηγίας, είναι αναγκαίο, όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει σχετική απόφαση, το οικείο ενιαίο σημείο επαφής να ενημερώνεται, μέσω κοινοποίησης, για όλα τα σχετικά εξερχόμενα αιτήματα καθώς και για κάθε σχετική επικοινωνία.

(12) Οι προθεσμίες είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της ταχείας επεξεργασίας των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται σε ενιαίο σημείο επαφής. Οι προθεσμίες αυτές θα πρέπει να είναι σαφείς και αναλογικές και να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο το αίτημα παροχής πληροφοριών είναι επείγον και αν απαιτείται προηγούμενη δικαστική άδεια. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις ισχύουσες προθεσμίες, αλλά και να επιτρέπεται ένας βαθμός ευελιξίας όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι, είναι αναγκαίο να προβλέπονται, κατ' εξαίρεση, παρεκκλίσεις, μόνον εφόσον, και στον βαθμό που, η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χρειάζεται πρόσθετο χρόνο για να αποφασίσει σχετικά με τη χορήγηση της αναγκαίας δικαστικής άδειας. Αυτή η ανάγκη θα μπορούσε να προκύψει, για παράδειγμα, λόγω του ευρέος πεδίου εφαρμογής ή της πολυπλοκότητας των ζητημάτων που εγείρει το αίτημα παροχής πληροφοριών.

(13) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι για να απορρίψει ένα κράτος μέλος αίτημα παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται σε ενιαίο σημείο επαφής. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία του

συστήματος που δημιουργείται με την παρούσα οδηγία, οι περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να προσδιορίζονται και να ερμηνεύονται περιοριστικά. Όταν οι λόγοι απόρριψης του αιτήματος αφορούν μέρος μόνο των πληροφοριών τις οποίες αφορά το εν λόγω αίτημα παροχής πληροφοριών, οι υπόλοιπες πληροφορίες πρέπει να παρέχονται εντός των προθεσμιών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να ζητούνται διευκρινίσεις, στο πλαίσιο των οποίων θα πρέπει να αναστέλλονται οι ισχύουσες προθεσμίες. Ωστόσο, η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να υπάρχει μόνον όταν οι διευκρινίσεις είναι αντικειμενικά αναγκαίες και αναλογικές, υπό την έννοια ότι το αίτημα παροχής πληροφοριών θα έπρεπε σε διαφορετική περίπτωση να απορριφθεί για έναν από τους λόγους που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία. Για λόγους αποτελεσματικής συνεργασίας, θα πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότητα να ζητούνται οι απαραίτητες διευκρινίσεις και σε άλλες περιπτώσεις, χωρίς ωστόσο αυτό να οδηγεί σε αναστολή των προθεσμιών.

(14) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η αναγκαία ευελιξία ενόψει των επιχειρησιακών αναγκών που ενδέχεται να διαφέρουν στην πράξη, θα πρέπει να προβλεφθούν δύο άλλα μέσα ανταλλαγής πληροφοριών, πέραν των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στα ενιαία σημεία επαφής. Το πρώτο είναι η αυθόρμητη παροχή πληροφοριών, δηλαδή με πρωτοβουλία είτε του ενιαίου σημείου επαφής είτε των αρχών επιβολής του νόμου χωρίς να προηγηθεί αίτημα. Το δεύτερο είναι η παροχή πληροφοριών κατόπιν σχετικού αιτήματος που υποβάλλεται είτε από τα ενιαία σημεία επαφής είτε από τις αρχές επιβολής του νόμου όχι στο ενιαίο σημείο επαφής, αλλά απευθείας στις αρχές επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους. Όσον αφορά και τα δύο μέσα, θα πρέπει να καθοριστεί περιορισμένος μόνον αριθμός ελάχιστων απαιτήσεων, ιδίως όσον αφορά την ενημέρωση των ενιαίων σημείων επαφής και, όσον αφορά την παροχή πληροφοριών ιδία πρωτοβουλία, τις περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες και τη γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιείται.

(15) Η απαίτηση προηγούμενης δικαστικής άδειας για την παροχή πληροφοριών μπορεί να αποτελέσει σημαντική εγγύηση. Τα νομικά συστήματα των κρατών μελών διαφέρουν από την άποψη αυτή και η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι θίγει τις σχετικές απαιτήσεις που θεσπίζονται βάσει του εθνικού δικαίου, εκτός από την υπαγωγή τους στην προϋπόθεση ότι οι ανταλλαγές στο εσωτερικό των κρατών μελών και οι ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών αντιμετωπίζονται με ισοδύναμο τρόπο, τόσο επί της ουσίας όσο και από διαδικαστική άποψη. Επιπλέον, προκειμένου να περιοριστούν στο ελάχιστο τυχόν καθυστερήσεις και επιπλοκές που σχετίζονται με την εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης, το ενιαίο σημείο επαφής ή οι αρχές επιβολής του νόμου, κατά περίπτωση, του κράτους μέλους της αρμόδιας δικαστικής αρχής θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα πρακτικά και νομικά μέτρα, κατά περίπτωση σε συνεργασία με το ενιαίο σημείο επαφής ή την αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους που ζήτησε τις πληροφορίες, για να λάβουν δικαστική άδεια το συντομότερο δυνατόν.

(16) Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διασφαλίζεται η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, στο πλαίσιο κάθε ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Προς τον σκοπό αυτόν, οι κανόνες της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εναρμονιστούν με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[60]. Ειδικότερα, θα πρέπει να

[60] Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης

διευκρινιστεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ανταλλάσσονται από τα ενιαία σημεία επαφής και τις αρχές επιβολής του νόμου πρέπει να περιορίζονται στις κατηγορίες δεδομένων που απαριθμούνται στο τμήμα Β σημείο 2 του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[61]. Επιπλέον, στο μέτρο του δυνατού, τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να διακρίνονται ανάλογα με τον βαθμό ακρίβειας και αξιοπιστίας τους, υπό την έννοια ότι τα γεγονότα θα πρέπει να διακρίνονται από τις προσωπικές εκτιμήσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται τόσο η προστασία των φυσικών προσώπων όσο και η ποιότητα και η αξιοπιστία των πληροφοριών που ανταλλάσσονται. Εάν αποδειχθεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι εσφαλμένα, θα πρέπει να διορθώνονται ή να διαγράφονται χωρίς καθυστέρηση. Η εν λόγω διόρθωση ή διαγραφή, καθώς και οποιαδήποτε άλλη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε σχέση με τις δραστηριότητες στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του δικαίου της Ένωσης, ιδίως την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 και τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[62], κανόνες τους οποίους δεν θίγει η παρούσα οδηγία.

(17) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η επαρκής και ταχεία παροχή πληροφοριών από τα ενιαία σημεία επαφής, είτε κατόπιν αιτήματος είτε με δική τους πρωτοβουλία, είναι σημαντικό να υπάρχει αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των αρμόδιων υπαλλήλων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Οι γλωσσικοί φραγμοί συχνά παρεμποδίζουν τη διασυνοριακή ανταλλαγή πληροφοριών. Για τον λόγο αυτόν, θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με τη χρήση των γλωσσών στις οποίες πρέπει να παρέχονται τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στα ενιαία σημεία επαφής, οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται από αυτά, καθώς και κάθε άλλη σχετική επικοινωνία, όπως σχετικά με τις απορρίψεις και τις διευκρινίσεις. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να επιτυγχάνουν ισορροπία μεταξύ, αφενός, του σεβασμού της γλωσσικής πολυμορφίας εντός της Ένωσης και της διατήρησης όσο το δυνατόν πιο περιορισμένου κόστους μετάφρασης και, αφετέρου, των επιχειρησιακών αναγκών που συνδέονται με επαρκείς και ταχείες διασυνοριακές ανταλλαγές πληροφοριών. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν κατάλογο που θα περιέχει μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ένωσης της επιλογής τους, αλλά θα περιέχει επίσης μία γλώσσα ευρέως κατανοητή και χρησιμοποιούμενη στην πράξη, δηλαδή την αγγλική.

(18) Η περαιτέρω ανάπτυξη του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) ως κόμβου πληροφοριών της Ένωσης για εγκληματικές δραστηριότητες αποτελεί προτεραιότητα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όταν ανταλλάσσονται πληροφορίες ή οποιαδήποτε σχετική

ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

61 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) και την αντικατάσταση και κατάργηση των αποφάσεων του Συμβουλίου 2009/371/ΔΕΥ, 2009/934/ΔΕΥ, 2009/935/ΔΕΥ, 2009/936/ΔΕΥ και 2009/968/ΔΕΥ (ΕΕ L 135 της 24.5.2016, σ. 53).

62 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

επικοινωνία, ανεξάρτητα από το αν η ανταλλαγή αυτή πραγματοποιείται βάσει αιτήματος παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται σε ενιαίο σημείο επαφής ή αρχή επιβολής του νόμου, ή ιδία πρωτοβουλία, θα πρέπει να αποστέλλεται αντίγραφο στην Ευρωπόλ, ωστόσο μόνο στον βαθμό που αφορά αδικήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των στόχων της. Στην πράξη, αυτό μπορεί να γίνει με την προεπιλογή του αντίστοιχου τετραγωνιδίου SIENA.

(19) Θα πρέπει να επιλυθεί το ζήτημα του πολλαπλασιασμού των διαύλων επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται για τη διαβίβαση πληροφοριών για την επιβολή του νόμου μεταξύ των κρατών μελών και των σχετικών επικοινωνιών, δεδομένου ότι εμποδίζει την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών. Ως εκ τούτου, η χρήση της εφαρμογής δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών με την ονομασία SIENA, η οποία τελεί υπό τη διαχείριση της Ευρωπόλ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794, θα πρέπει να καταστεί υποχρεωτική για όλες τις εν λόγω διαβιβάσεις και επικοινωνίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της αποστολής αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στα ενιαία σημεία επαφής και απευθείας στις αρχές επιβολής του νόμου, της παροχής πληροφοριών κατόπιν σχετικών αιτημάτων και με δική τους πρωτοβουλία, των επικοινωνιών σχετικά με απορρίψεις και διευκρινίσεις, καθώς και αντιγράφων στα ενιαία σημεία επαφής και στην Ευρωπόλ. Προς τον σκοπό αυτόν, όλα τα ενιαία σημεία επαφής, καθώς και όλες οι αρχές επιβολής του νόμου που ενδέχεται να συμμετέχουν σε σχετικές ανταλλαγές, θα πρέπει να συνδέονται απευθείας με τη SIENA. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει, ωστόσο, να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος προκειμένου να καταστεί δυνατή η πλήρης υλοποίηση της SIENA.

(20) Για την απλούστευση, τη διευκόλυνση και την καλύτερη διαχείριση των ροών πληροφοριών, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δημιουργήσει ή να ορίσει ένα ενιαίο σημείο επαφής αρμόδιο για τον συντονισμό των ανταλλαγών πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει, ειδικότερα, να συμβάλουν στον μετριασμό του κατακερματισμού του τοπίου των αρχών επιβολής του νόμου, ιδίως σε σχέση με τις ροές πληροφοριών, ως απάντηση στην αυξανόμενη ανάγκη για από κοινού αντιμετώπιση του διασυνοριακού εγκλήματος, όπως η διακίνηση ναρκωτικών και η τρομοκρατία. Προκειμένου τα ενιαία σημεία επαφής να είναι σε θέση να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα συντονιστικά τους καθήκοντα όσον αφορά τη διασυνοριακή ανταλλαγή πληροφοριών για σκοπούς επιβολής του νόμου δυνάμει της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να τους ανατεθούν ορισμένα ειδικά, ελάχιστα καθήκοντα και να διαθέτουν επίσης ορισμένες ελάχιστες ικανότητες.

(21) Οι εν λόγω ικανότητες των ενιαίων σημείων επαφής θα πρέπει να περιλαμβάνουν την πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο οικείο κράτος μέλος, μεταξύ άλλων με την παροχή εύκολης πρόσβασης σε όλες τις σχετικές ενωσιακές και διεθνείς βάσεις δεδομένων και πλατφόρμες, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζονται στο εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο. Προκειμένου να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τις προθεσμίες, τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να διαθέτουν επαρκείς πόρους, συμπεριλαμβανομένων επαρκών μεταφραστικών ικανοτήτων, και να λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση. Στο πλαίσιο αυτό, η ύπαρξη υπηρεσίας εξυπηρέτησης που θα είναι σε θέση να ελέγχει, να επεξεργάζεται και να διοχετεύει εισερχόμενα αιτήματα παροχής πληροφοριών μπορεί να αυξήσει την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητά τους. Οι ικανότητες αυτές θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τη διαθεσιμότητα, ανά πάσα στιγμή, δικαστικών αρχών αρμόδιων για τη χορήγηση των αναγκαίων δικαστικών αδειών. Στην πράξη, αυτό μπορεί να επιτευχθεί, για

παράδειγμα, με τη διασφάλιση της φυσικής παρουσίας ή της λειτουργικής διαθεσιμότητας των εν λόγω δικαστικών αρχών, είτε εντός των εγκαταστάσεων του ενιαίου σημείου επαφής είτε άμεσα κατόπιν κλήσης τους.

(22) Προκειμένου να είναι σε θέση να εκτελούν αποτελεσματικά τα συντονιστικά τους καθήκοντα δυνάμει της παρούσας οδηγίας, τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να αποτελούνται από εκπροσώπους των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου των οποίων η συμμετοχή είναι απαραίτητη για την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Ενώ εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίσει σχετικά με την ακριβή οργάνωση και σύνθεση που απαιτούνται για την εκπλήρωση της εν λόγω απαίτησης, οι εν λόγω εκπρόσωποι μπορούν να περιλαμβάνουν αστυνομικές, τελωνειακές και άλλες αρχές επιβολής του νόμου που είναι αρμόδιες για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων, καθώς και πιθανά σημεία επαφής για τα περιφερειακά και διμερή γραφεία, όπως αξιωματικούς συνδέσμους και ακολούθους που αποσπώνται ή τοποθετούνται σε άλλα κράτη μέλη και σχετικές υπηρεσίες επιβολής του νόμου της Ένωσης, όπως η Ευρωπόλ. Ωστόσο, για λόγους αποτελεσματικού συντονισμού, τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να αποτελούνται κατ' ελάχιστον από εκπροσώπους της εθνικής μονάδας της Ευρωπόλ, του τμήματος SIRENE, της μονάδας στοιχείων επιβατών και του εθνικού κεντρικού γραφείου της Ιντερπόλ, όπως προβλέπεται από τη σχετική νομοθεσία και με την επιφύλαξη ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ανταλλαγές πληροφοριών που ρυθμίζονται ειδικά από την εν λόγω νομοθεσία της Ένωσης.

(23) Η εγκατάσταση και λειτουργία ηλεκτρονικού ενιαίου συστήματος διαχείρισης υποθέσεων με ορισμένες ελάχιστες λειτουργίες και ικανότητες από τα ενιαία σημεία επαφής είναι απαραίτητες για να μπορούν να εκτελούν τα καθήκοντά τους βάσει της παρούσας οδηγίας με αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση πληροφοριών.

(24) Για να καταστεί δυνατή η αναγκαία παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να συλλέγουν και να παρέχουν ετησίως στην Επιτροπή ορισμένα δεδομένα. Η απαίτηση αυτή είναι αναγκαία, ιδίως, για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη συγκρίσιμων δεδομένων που ποσοτικοποιούν τις σχετικές ανταλλαγές πληροφοριών, ενώ επίσης διευκολύνει την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων από την Επιτροπή.

(25) Δεδομένου του διασυνοριακού χαρακτήρα του εγκλήματος και της τρομοκρατίας, τα κράτη μέλη πρέπει να βασίζονται το ένα στο άλλο για να αντιμετωπίσουν τις εν λόγω αξιόποινες πράξεις. Η επαρκής και ταχεία ροή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου και προς την Ευρωπόλ δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς με τη μεμονωμένη δράση των κρατών μελών. Λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, αυτό μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης μέσω της θέσπισης κοινών κανόνων για την ανταλλαγή πληροφοριών. Συνεπώς, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.

(26) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο

του Σένγκεν, η Δανία θα πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας οδηγίας, αν θα την εφαρμόσει στο εθνικό της δίκαιο.

(27) Η παρούσα οδηγία συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου[63]· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία συμμετέχει στην έγκριση της παρούσας οδηγίας και δεσμεύεται από αυτήν.

(28) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνάφθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[64] , οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Η της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου[65].

(29) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[66], οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 σημείο Η της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου[67] και με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου[68].

(30) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[69], οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα ο οποίος

---

63 Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002).

64 ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

65 Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999).

66 ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

67 Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008).

68 Απόφαση 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008).

69 ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Η της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου[70] και το άρθρο 3 της απόφασης 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου[71].

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Κεφάλαιο Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1
Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης αξιόποινων πράξεων.

   Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με:

   α) αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στα ενιαία σημεία επαφής που έχουν συσταθεί ή οριστεί από τα κράτη μέλη, ειδικότερα όσον αφορά το περιεχόμενο των εν λόγω αιτημάτων, τις υποχρεωτικές προθεσμίες για την παροχή των ζητούμενων πληροφοριών, τους λόγους απόρριψης των εν λόγω αιτημάτων και τον δίαυλο επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιείται σε σχέση με τα εν λόγω αιτήματα·

   β) την ιδία πρωτοβουλία παροχή σχετικών πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής ή στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, ειδικότερα όσον αφορά τις περιπτώσεις και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες αυτές·

   γ) τον δίαυλο επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιείται για όλες τις ανταλλαγές πληροφοριών και τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στα ενιαία σημεία επαφής σε σχέση με τις ανταλλαγές πληροφοριών απευθείας μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών·

---

70 Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011).

71 Απόφαση 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά ιδίως τη δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα και την αστυνομική συνεργασία (ΕΕ L 160 της 18.6.2011).

δ) τη σύσταση, τα καθήκοντα, τη σύνθεση και τις ικανότητες του ενιαίου σημείου επαφής, συμπεριλαμβανομένης της εγκατάστασης ενιαίου ηλεκτρονικού συστήματος διαχείρισης υποθέσεων για την εκπλήρωση των καθηκόντων του.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων που ρυθμίζονται ειδικά από άλλες πράξεις του δικαίου της Ένωσης.

3. Η παρούσα οδηγία δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνουν πληροφορίες με τη χρήση μέτρων καταναγκασμού, τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, με σκοπό την παροχή τους στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών·

β) να αποθηκεύουν πληροφορίες για τον σκοπό που προβλέπεται στο στοιχείο α)·

γ) να παρέχουν πληροφορίες στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών προκειμένου αυτές να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σε δικαστικές διαδικασίες.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θεσπίζει κανένα δικαίωμα χρήσης των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ως αποδεικτικών στοιχείων σε δικαστικές διαδικασίες.

Άρθρο 2
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1) «αρχή επιβολής του νόμου»: κάθε αρχή των κρατών μελών αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου για τους σκοπούς της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης αξιόποινων πράξεων·

2) «αξιόποινες πράξεις»: οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου[72]·

β) αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794·

γ) φορολογικά εγκλήματα που σχετίζονται με άμεσους και έμμεσους φόρους, όπως καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο·

3) «πληροφορίες»: κάθε περιεχόμενο που αφορά ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα, γεγονότα ή περιστάσεις και είναι σημαντικό για τις αρχές επιβολής του νόμου στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους βάσει του εθνικού δικαίου για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων·

4) «διαθέσιμες» πληροφορίες: πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή του ενιαίου σημείου επαφής ή των αρχών επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή πληροφορίες τις οποίες τα εν λόγω

[72] Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

ενιαία σημεία επαφής ή οι εν λόγω αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να λάβουν από άλλες δημόσιες αρχές ή από ιδιωτικούς φορείς εγκατεστημένους στο εν λόγω κράτος μέλος χωρίς τη χρήση μέτρων καταναγκασμού·

5) «SIENA»: η εφαρμογή δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών, την οποία διαχειρίζεται η Ευρωπόλ, με στόχο τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και της Ευρωπόλ·

6) «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα»: δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679.

Άρθρο 3

Αρχές της ανταλλαγής πληροφοριών

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, στο πλαίσιο κάθε ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ότι:

α) κάθε σχετική πληροφορία που διατίθεται στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών παρέχεται στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών («αρχή της διαθεσιμότητας»)·

β) οι προϋποθέσεις για την αίτηση παροχής πληροφοριών από το ενιαίο σημείο επαφής ή τις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, καθώς και οι προϋποθέσεις για την παροχή πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής και στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, είναι ισοδύναμες με εκείνες που ισχύουν για την αίτηση και την παροχή παρόμοιων πληροφοριών από και προς τις δικές τους αρχές επιβολής του νόμου («αρχή της ισότιμης πρόσβασης»)·

γ) οι πληροφορίες που παρέχονται στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρχές επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους και χαρακτηρίζονται εμπιστευτικές προστατεύονται από τις εν λόγω αρχές επιβολής του νόμου σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους και παρέχουν παρόμοιο επίπεδο εμπιστευτικότητας («αρχή της εμπιστευτικότητας»).

Κεφάλαιο ΙΙ

Ανταλλαγή πληροφοριών μέσω ενιαίων σημείων επαφής

Άρθρο 4

Αιτήματα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους και, εφόσον το έχουν αποφασίσει, οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής άλλων κρατών μελών σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 5.

Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίσει ότι, εκτός από το ενιαίο σημείο επαφής του, μπορούν και οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου να υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής άλλων κρατών μελών, διασφαλίζει ότι οι εν λόγω αρχές αποστέλλουν, ταυτόχρονα με την υποβολή των εν λόγω αιτημάτων,

αντίγραφο των εν λόγω αιτημάτων και κάθε άλλης σχετικής κοινοποίησης, στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Τα αιτήματα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους υποβάλλονται μόνον όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να θεωρείται ότι:

α) οι ζητούμενες πληροφορίες είναι αναγκαίες και αναλογικές για την επίτευξη του σκοπού που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1·

β) οι ζητούμενες πληροφορίες είναι διαθέσιμες στις αρχές επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

3. Κάθε αίτημα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους διευκρινίζει αν είναι επείγον ή όχι.

Τα εν λόγω αιτήματα παροχής πληροφοριών θεωρούνται επείγοντα εάν, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να θεωρείται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες πληρούν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) είναι απαραίτητες για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής για τη δημόσια ασφάλεια κράτους μέλους·

β) είναι αναγκαίες για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων προσώπου που διατρέχουν άμεσο κίνδυνο·

γ) είναι αναγκαίες για την έκδοση απόφασης που μπορεί να συνεπάγεται τη διατήρηση περιοριστικών μέτρων που ισοδυναμούν με στέρηση της ελευθερίας·

δ) διατρέχουν άμεσο κίνδυνο απώλειας της σημασίας τους εάν δεν παρασχεθούν επειγόντως.

4. Τα αιτήματα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους περιέχουν όλες τις απαραίτητες εξηγήσεις ώστε να καταστεί δυνατή η επαρκής και ταχεία επεξεργασία τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τουλάχιστον τα εξής:

α) όσο το δυνατόν λεπτομερέστερος προσδιορισμός, υπό τις δεδομένες περιστάσεις, των ζητούμενων πληροφοριών·

β) περιγραφή του σκοπού για τον οποίο ζητούνται οι πληροφορίες·

γ) οι αντικειμενικοί λόγοι βάσει των οποίων θεωρείται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες είναι διαθέσιμες στις αρχές επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

δ) επεξήγηση της σχέσης μεταξύ του σκοπού και του προσώπου ή των προσώπων τα οποία αφορούν οι πληροφορίες, κατά περίπτωση·

ε) οι λόγοι για τους οποίους το αίτημα θεωρείται επείγον, κατά περίπτωση.

5. Τα αιτήματα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους υποβάλλονται σε μία από τις γλώσσες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 11.

Άρθρο 5

Παροχή πληροφοριών βάσει αιτημάτων προς το ενιαίο σημείο επαφής

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 6 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής παρέχει τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός των ακόλουθων προθεσμιών, κατά περίπτωση:

   α) οκτώ ώρες, για επείγοντα αιτήματα σχετικά με πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στις αρχές επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χωρίς να απαιτείται δικαστική άδεια·

   β) τρεις ημερολογιακές ημέρες, για επείγοντα αιτήματα που αφορούν πληροφορίες οι οποίες είναι διαθέσιμες στις αρχές επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και για τις οποίες απαιτείται έκδοση δικαστικής άδειας·

   γ) επτά ημερολογιακές ημέρες, για όλα τα αιτήματα που δεν είναι επείγοντα.

   Οι προθεσμίες που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο αρχίζουν από τη στιγμή της παραλαβής του αιτήματος παροχής πληροφοριών.

2. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, όταν, κατά το εθνικό του δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 9, οι ζητούμενες πληροφορίες είναι διαθέσιμες μόνο μετά τη λήψη δικαστικής άδειας, μπορεί να παρεκκλίνει από τις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για τη λήψη της εν λόγω άδειας.

   Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής προβαίνει σε αμφότερες τις ακόλουθες ενέργειες:

   i) ενημερώνει αμέσως το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, την αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους σχετικά με την αναμενόμενη καθυστέρηση, προσδιορίζοντας τη διάρκεια της αναμενόμενης καθυστέρησης και τους σχετικούς λόγους·

   ii) στη συνέχεια, το τηρεί ενήμερο και παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες το συντομότερο δυνατόν μετά την λήψη της δικαστικής άδειας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής παρέχει τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 στο ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, στην αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους, στη γλώσσα στην οποία υποβλήθηκε το εν λόγω αίτημα παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5.

   Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες στην αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους, αποστέλλει ταυτόχρονα αντίγραφο των πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Απόρριψη αιτημάτων παροχής πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής αρνείται να παράσχει τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 μόνον εφόσον συντρέχει οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

α) οι ζητούμενες πληροφορίες δεν είναι διαθέσιμες στο ενιαίο σημείο επαφής και στις αρχές επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

β) το αίτημα παροχής πληροφοριών δεν πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 4·

γ) η δικαστική άδεια που απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 9 απορρίφθηκε·

δ) οι ζητούμενες πληροφορίες αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πέραν εκείνων που εμπίπτουν στις κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προβλέπονται στο άρθρο 10 στοιχείο θ)·

ε) υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστεύεται ότι η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών:

i) θα ήταν αντίθετη προς ουσιώδη συμφέροντα ασφαλείας του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·

ii) θα έθετε σε κίνδυνο την επιτυχία υπό εξέλιξη έρευνας για ποινικό αδίκημα· ή

iii) θα έβλαπτε αδικαιολόγητα τα ζωτικά συμφέροντα φυσικού ή νομικού προσώπου.

Η απόρριψη αφορά μόνο το μέρος των ζητούμενων πληροφοριών στο οποίο αναφέρονται οι λόγοι που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο και, κατά περίπτωση, δεν θίγει την υποχρέωση παροχής των λοιπών μερών των πληροφοριών σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους ενημερώνει το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, την αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους σχετικά με την απόρριψη, προσδιορίζοντας τους λόγους της, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους ζητεί αμέσως πρόσθετες διευκρινίσεις που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση αιτήματος παροχής πληροφοριών οι οποίες διαφορετικά θα έπρεπε να απορριφθούν από το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, από την αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους.

Οι προθεσμίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 αναστέλλονται από τη στιγμή που το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, η αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους λαμβάνει το αίτημα για διευκρινίσεις, μέχρι τη στιγμή που το ενιαίο σημείο επαφής του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα λαμβάνει τις διευκρινίσεις.

4. Οι απορρίψεις, οι λόγοι των απορρίψεων, τα αιτήματα για διευκρινίσεις και οι διευκρινίσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4, καθώς και κάθε άλλη κοινοποίηση σχετικά με τα αιτήματα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους, διαβιβάζονται στη γλώσσα στην οποία υποβλήθηκε το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5.

Κεφάλαιο III

Λοιπές ανταλλαγές πληροφοριών

Άρθρο 7

Παροχή πληροφοριών ιδία πρωτοβουλία

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν, με δική τους πρωτοβουλία, κάθε πληροφορία που έχουν στη διάθεσή τους, στα ενιαία σημεία επαφής ή στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστεύεται ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να είναι σημαντικές για το εν λόγω κράτος μέλος για τον σκοπό που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1. Ωστόσο, δεν υφίσταται σχετική υποχρέωση εφόσον για τις πληροφορίες αυτές συντρέχουν οι λόγοι που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) ή ε).

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία σύμφωνα με την παράγραφο 1, να τις παρέχουν σε μία από τις γλώσσες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 11.

   Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν τις εν λόγω πληροφορίες στην αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους, αποστέλλουν ταυτόχρονα αντίγραφο των πληροφοριών αυτών στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 8

Ανταλλαγές πληροφοριών κατόπιν αιτημάτων που υποβάλλονται απευθείας στις αρχές επιβολής του νόμου

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν τα ενιαία σημεία επαφής ή οι αρχές επιβολής του νόμου υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών απευθείας στις αρχές επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους, τα ενιαία σημεία επαφής τους ή οι αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν, ταυτόχρονα με την αποστολή αυτών των αιτημάτων, πληροφορίες σύμφωνα με τα εν λόγω αιτήματα ή αποστέλλουν οποιαδήποτε επικοινωνία σε σχέση με αυτά ή αντίγραφο αυτών στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους και, όταν ο αποστολέας είναι αρχή επιβολής του νόμου, επίσης στο ενιαίο σημείο επαφής του οικείου κράτους μέλους.

Κεφάλαιο IV

Πρόσθετοι κανόνες σχετικά με την παροχή πληροφοριών βάσει των κεφαλαίων II και III

Άρθρο 9

Δικαστική άδεια

1. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν δικαστική άδεια για την παροχή πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής ή στην αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με τα κεφάλαια II και III, όταν δεν ισχύει τέτοια απαίτηση για παρόμοια παροχή πληροφοριών στο δικό τους ενιαίο σημείο επαφής ή στις δικές τους αρχές επιβολής του νόμου.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το εθνικό τους δίκαιο απαιτεί δικαστική άδεια για την παροχή πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής ή στην αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα οικεία ενιαία σημεία επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου λαμβάνουν αμέσως όλα τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, για να λάβουν την εν λόγω δικαστική άδεια το συντομότερο δυνατόν.

3. Τα αιτήματα δικαστικής άδειας που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αξιολογούνται και οι σχετικές αποφάσεις λαμβάνονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους της αρμόδιας δικαστικής αρχής.

Άρθρο 10

Πρόσθετοι κανόνες για τις πληροφορίες που συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν πληροφορίες δυνάμει των κεφαλαίων ΙΙ και ΙΙΙ οι οποίες συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα:

i) οι κατηγορίες των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχονται εξακολουθούν να περιορίζονται σε εκείνες που απαριθμούνται στο τμήμα Β σημείο 2 του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794·

ii) το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν επίσης, ταυτόχρονα και στο μέτρο του δυνατού, τα αναγκαία στοιχεία που επιτρέπουν στο ενιαίο σημείο επαφής ή στην αρχή επιβολής του νόμου του άλλου κράτους μέλους να αξιολογήσει τον βαθμό ακρίβειας, πληρότητας και αξιοπιστίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και τον βαθμό επικαιροποίησής τους.

Άρθρο 11
Κατάλογος γλωσσών

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και επικαιροποιούν κατάλογο με μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης στις οποίες το ενιαίο σημείο επαφής τους είναι σε θέση να παρέχει πληροφορίες κατόπιν αιτήματος παροχής πληροφοριών ή με δική του πρωτοβουλία. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει την αγγλική γλώσσα.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τους εν λόγω καταλόγους, καθώς και τυχόν επικαιροποιήσεις τους, στην Επιτροπή. Η Επιτροπή δημοσιεύει τους εν λόγω καταλόγους, καθώς και τυχόν επικαιροποιήσεις τους, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 12
Παροχή πληροφοριών στην Ευρωπόλ

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου αποστέλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών, παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τα εν λόγω αιτήματα, παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία ή αποστέλλουν άλλες σχετικές κοινοποιήσεις δυνάμει των κεφαλαίων ΙΙ και ΙΙΙ, αποστέλλουν, ταυτόχρονα, αντίγραφο αυτών στην Ευρωπόλ, εφόσον οι πληροφορίες τις οποίες αφορά η κοινοποίηση αφορούν αδικήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των στόχων της Ευρωπόλ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794.

Άρθρο 13
Χρήση της SIENA

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου αποστέλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών, παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τα αιτήματα αυτά, παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία ή αποστέλλουν άλλες σχετικές κοινοποιήσεις δυνάμει των κεφαλαίων ΙΙ και ΙΙΙ ή του άρθρου 12, το πράττουν μέσω της SIENA.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής, καθώς και όλες οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου που ενδέχεται να συμμετέχουν στην ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συνδέονται άμεσα με τη SIENA.

Κεφάλαιο V

Ενιαίο σημείο επαφής για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών

Άρθρο 14
Σύσταση, καθήκοντα και ικανότητες

1. Κάθε κράτος μέλος συστήνει ή ορίζει ένα εθνικό ενιαίο σημείο επαφής, το οποίο συνιστά την κεντρική οντότητα που είναι υπεύθυνη για τον συντονισμό των ανταλλαγών πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους έχει την εξουσία να εκτελεί τουλάχιστον όλα τα ακόλουθα καθήκοντα:

   α) να λαμβάνει και να αξιολογεί αιτήματα παροχής πληροφοριών·

   β) να διαβιβάζει τα αιτήματα παροχής πληροφοριών στην αρμόδια εθνική αρχή ή τις αρχές επιβολής του νόμου και, όπου απαιτείται, να συντονίζει μεταξύ τους την επεξεργασία των εν λόγω αιτημάτων και την παροχή πληροφοριών κατόπιν αυτών των αιτημάτων·

   γ) να αναλύει και να διαρθρώνει τις πληροφορίες με σκοπό την παροχή τους στα ενιαία σημεία επαφής και, κατά περίπτωση, στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών·

   δ) να παρέχει, κατόπιν αιτήματος ή με δική του πρωτοβουλία, πληροφορίες στα ενιαία σημεία επαφής και, κατά περίπτωση, στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7·

   ε) να απορρίπτει την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 6 και, εφόσον απαιτείται, να ζητά διευκρινίσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3·

   στ) να αποστέλλει αιτήματα παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής άλλων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 και, εφόσον απαιτείται, να παρέχει διευκρινίσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

   α) το οικείο ενιαίο σημείο επαφής έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους οι οικείες αρχές επιβολής του νόμου, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων του δυνάμει της παρούσας οδηγίας·

β) το ενιαίο σημείο επαφής τους εκτελεί τα καθήκοντά του 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα·

γ) το ενιαίο σημείο επαφής τους διαθέτει το προσωπικό, τους πόρους και τις ικανότητες, μεταξύ άλλων για σκοπούς μετάφρασης, που απαιτούνται για την επαρκή και ταχεία εκτέλεση των καθηκόντων του σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και ιδίως εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1·

δ) οι δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση των δικαστικών αδειών που απαιτούνται βάσει του εθνικού δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 9 είναι διαθέσιμες στο ενιαίο σημείο επαφής 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα.

4. Εντός ενός μήνα από τη σύσταση ή τον ορισμό του ενιαίου σημείου επαφής τους, τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Επικαιροποιούν αυτές τις πληροφορίες, εφόσον κρίνεται αναγκαίο.

Η Επιτροπή δημοσιεύει αυτές τις κοινοποιήσεις, καθώς και τυχόν επικαιροποιήσεις τους, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 15
Σύνθεση

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την οργάνωση και τη σύνθεση του ενιαίου σημείου επαφής τους κατά τρόπο ώστε να μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά του δυνάμει της παρούσας οδηγίας με αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους απαρτίζεται από εκπροσώπους των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου των οποίων η συμμετοχή είναι απαραίτητη για την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, και συμπεριλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα, εφόσον το οικείο κράτος μέλος δεσμεύεται από τη σχετική νομοθεσία να συστήσει ή να ορίσει σχετικές μονάδες ή γραφεία:

α) την εθνική μονάδα Ευρωπόλ που έχει συσταθεί με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794·

β) το τμήμα SIRENE που έχει συσταθεί με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[73]·

γ) τη μονάδα στοιχείων επιβατών που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/681·

δ) το Εθνικό Κεντρικό Γραφείο της Ιντερπόλ (NCB) που έχει συσταθεί με το άρθρο 32 του καταστατικού του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας — INTERPOL.

[73] Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1862 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 56).

Άρθρο 16

Σύστημα διαχείρισης υποθέσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους εγκαθιστά και διαχειρίζεται ηλεκτρονικό ενιαίο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων ως αποθετήριο που παρέχει τη δυνατότητα στο ενιαίο σημείο επαφής να εκτελεί τα καθήκοντά του δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων έχει κατ' ελάχιστον όλες τις ακόλουθες λειτουργίες και ικανότητες:

   α) καταγραφή των εισερχόμενων και εξερχόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 8, καθώς και κάθε άλλης επικοινωνίας με τα ενιαία σημεία επαφής και, κατά περίπτωση, με τις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σχετικά με τα εν λόγω αιτήματα, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τις απορρίψεις, καθώς και τα αιτήματα για διευκρινίσεις και την παροχή διευκρινίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3 αντίστοιχα·

   β) καταγραφή των επικοινωνιών μεταξύ του ενιαίου σημείου επαφής και των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο β)·

   γ) καταγραφή της παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής και, κατά περίπτωση, στις αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σύμφωνα με τα άρθρα 5, 7 και 8·

   δ) διασταύρωση των εισερχόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 8 με τις πληροφορίες που διαθέτει το ενιαίο σημείο επαφής, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, και άλλων σχετικών πληροφοριών που καταγράφονται στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων·

   ε) διασφάλιση επαρκούς και ταχείας παρακολούθησης των εισερχόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4, ιδίως με σκοπό την τήρηση των προθεσμιών για την παροχή των ζητούμενων πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 5·

   στ) διαλειτουργικότητα με τη SIENA, διασφαλίζοντας ιδίως ότι οι εισερχόμενες επικοινωνίες μέσω της SIENA μπορούν να καταγράφονται απευθείας στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων και ότι οι εξερχόμενες επικοινωνίες μέσω της SIENA μπορούν να αποστέλλονται απευθείας από το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων·

   ζ) παραγωγή στατιστικών στοιχείων σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας για σκοπούς αξιολόγησης και παρακολούθησης, ιδίως για τους σκοπούς του άρθρου 17·

   η) καταγραφή της πρόσβασης και άλλων δραστηριοτήτων επεξεργασίας σε σχέση με τις πληροφορίες που περιέχονται στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων, για σκοπούς λογοδοσίας και κυβερνοασφάλειας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι όλοι οι κίνδυνοι κυβερνοασφάλειας που σχετίζονται με το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων, ιδίως όσον αφορά την αρχιτεκτονική, τη διακυβέρνηση και τον έλεγχό του, αντιμετωπίζονται με σύνεση και αποτελεσματικότητα και ότι προβλέπονται επαρκείς διασφαλίσεις κατά της μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης και κατάχρησης.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία από το ενιαίο σημείο επαφής τους περιέχονται στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων μόνο για όσο διάστημα είναι αναγκαίο και αναλογικό για τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία και στη συνέχεια διαγράφονται αμετάκλητα.

Κεφάλαιο VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 17
Στατιστικά στοιχεία

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών με άλλα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας οδηγίας, έως την 1η Μαρτίου κάθε έτους.

2. Τα στατιστικά στοιχεία καλύπτουν, κατ' ελάχιστο:

   α) τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται από το οικείο ενιαίο σημείο επαφής και από τις οικείες αρχές επιβολής του νόμου·

   β) τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που ελήφθησαν και απαντήθηκαν από το οικείο ενιαίο σημείο επαφής και από τις οικείες αρχές επιβολής του νόμου, με ανάλυση ανά επείγοντα και μη επείγοντα αιτήματα, καθώς και ανά κράτος μέλος που λαμβάνει τις πληροφορίες·

   γ) τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που απορρίφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6, ανά αιτούν κράτος μέλος και ανά λόγο απόρριψης·

   δ) τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 λόγω της ανάγκης να ληφθεί δικαστική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, ανά κράτος μέλος που υπέβαλε τα σχετικά αιτήματα παροχής πληροφοριών.

Άρθρο 18
Υποβολή εκθέσεων

1. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις *[ημερομηνία έναρξης ισχύος + 3 έτη]*, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις *[ημερομηνία έναρξης ισχύος + 5 έτη]*, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την αξιολόγηση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που αφορά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και την εφαρμογή της. Με βάση την αξιολόγηση αυτή, η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τις κατάλληλες επακόλουθες ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης, εφόσον απαιτείται, νομοθετικής πρότασης.

Άρθρο 19
Τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν

Από τις [*η ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο*], η σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν τροποποιείται ως εξής:

i) Το άρθρο 39 αντικαθίσταται από την παρούσα οδηγία στον βαθμό που το εν λόγω άρθρο αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας·

ii) το άρθρο 46 απαλείφεται.

Άρθρο 20
Κατάργηση

Η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ καταργείται από τις [η ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο].

Παραπομπές στην εν λόγω απόφαση-πλαίσιο νοούνται ως παραπομπές στις αντίστοιχες διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 21
Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις [*ημερομηνία έναρξης ισχύος + 2 έτη*]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

   Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την εν λόγω ημερομηνία. Ωστόσο, εφαρμόζουν το άρθρο 13 από τις [*ημερομηνία έναρξης ισχύος + 4 έτη*].

   Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες της εν λόγω παραπομπής.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 22
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 23
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος